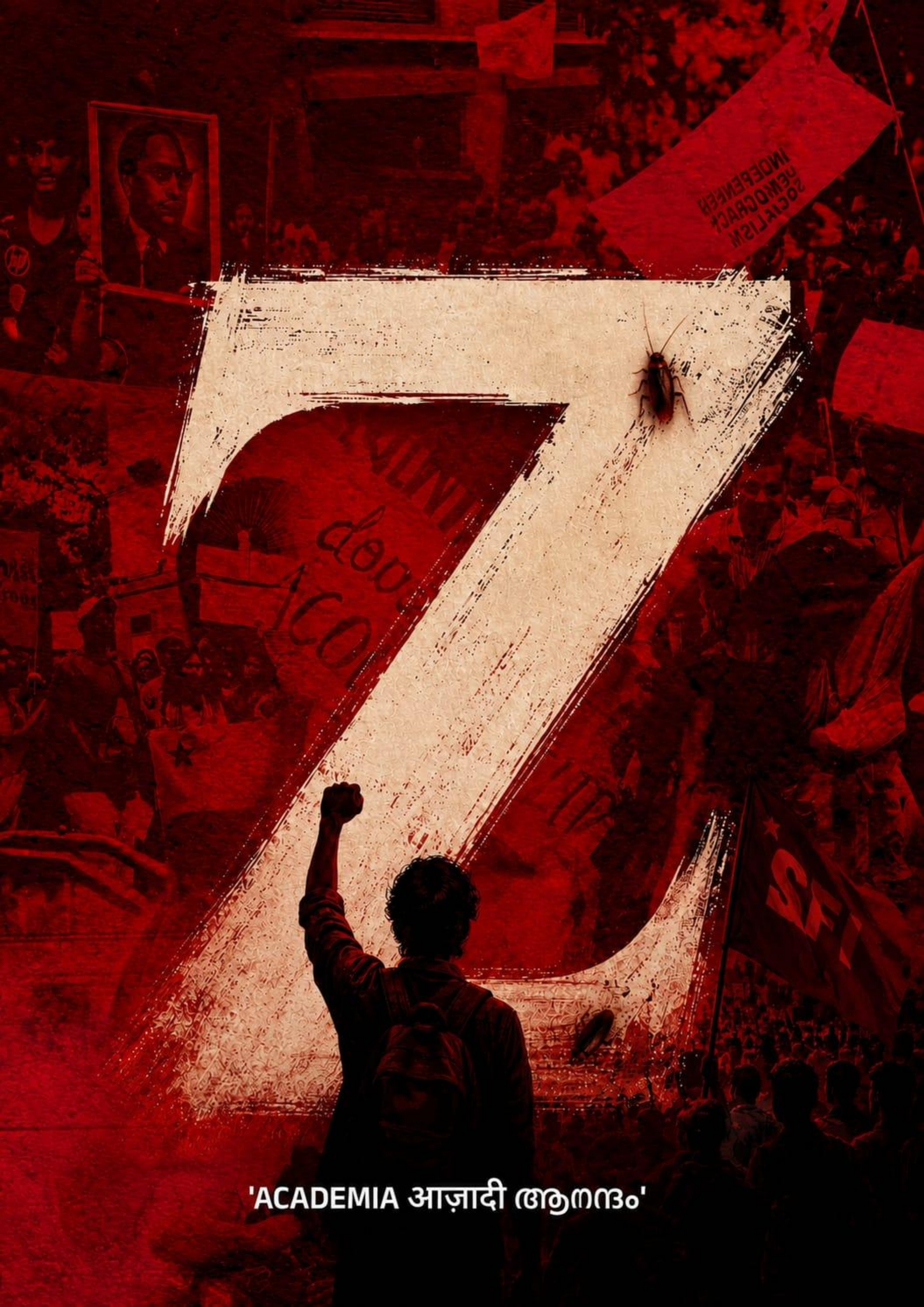
Z
'ACADEMIA आज़ादी ആനന്ദം'

Our Founders

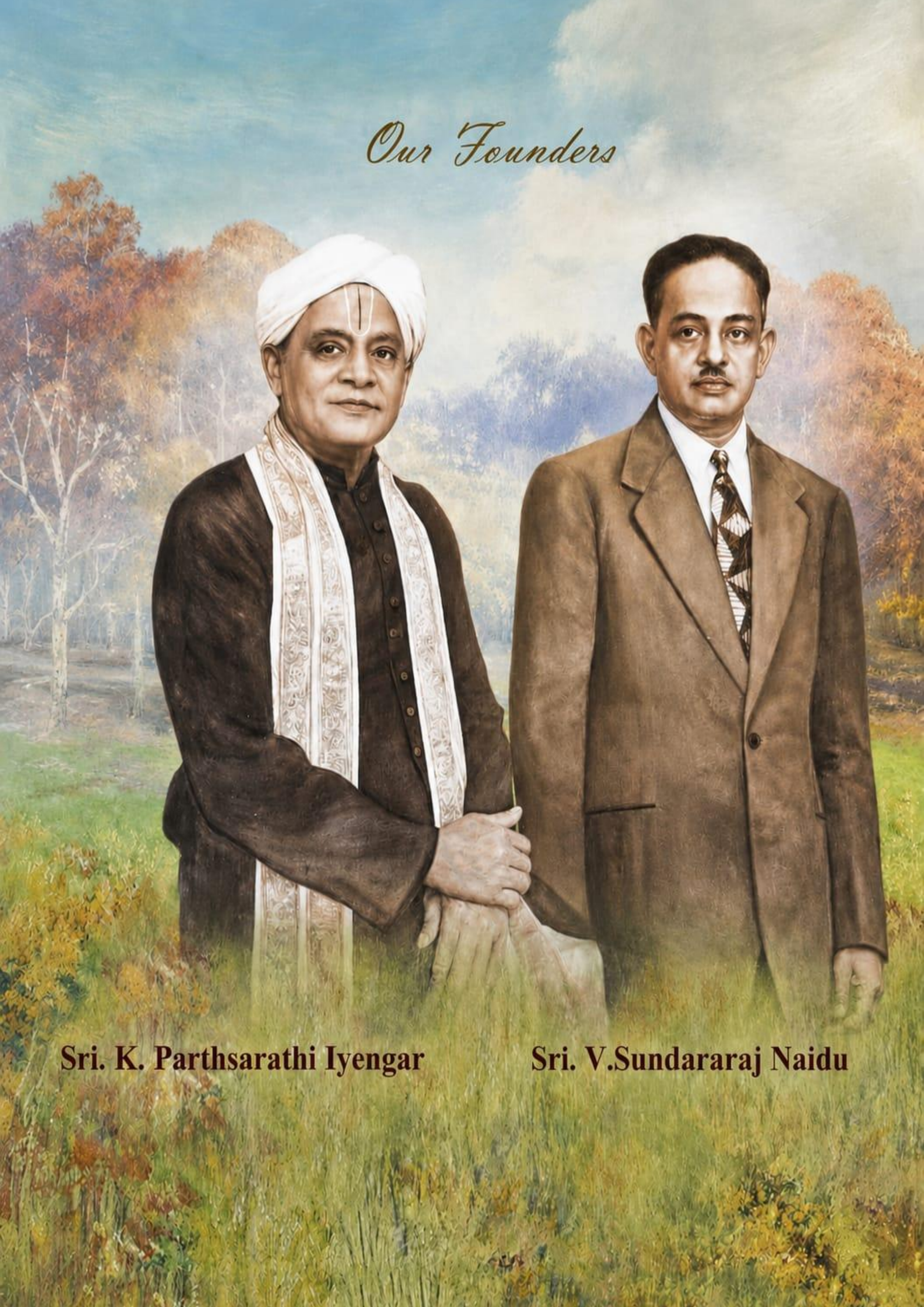

Sri. K. Parthsarathi Iyengar Sri. V.Sundararaj Naidu

Protect Nature
TDT
8 BRUTAL DAYS
WE CAN FLY AWAY TO OUR PLACE OF HIGH
വിടരുന്നതിനു മുമ്പേ
നിന്നെ അവർ പറിച്ചെടു-
ത്തെങ്കിൽ

I am very much happy that our college magazine “Z” for the year 2025-26 is brought out by the college students’ union. *Z* is a celebration of the creativity, talent, and youthful spirit of our students. It provides a meaningful platform for them to express their thoughts, share their ideas, showcase their talents, and give shape to their aspirations. Through its pages, the magazine brings together different voices, perspectives, and creative expressions, making it a reflection of the vibrant life of our institution. The publication is also a result of the sincere efforts, cooperation, and dedication of our students and the editorial board, whose hard work has given form to this magazine. I extend my heartfelt congratulations to the Editor Anaswara Johnson and the entire team, and place on record my special appreciation for Dr. Karthika R., Assistant Professor, Department of English, and Staff Editor of the magazine, for her valuable guidance and dedicated efforts in bringing *Z* to reality. May *Z* continue to inspire our students to think freely, write creatively, share their ideas with confidence, and discover the joy of expressing themselves.

P. Krishnakumar

Manager

It gives me immense pleasure to pen a few words for **Z**, the college magazine brought out by the Students' Union of Sanatana Dharma College, Alappuzha, for the academic year 2025–26.

A college magazine is much more than a collection of writings and photographs. It is a reflection of the vibrant life of a campus—a space where the thoughts, dreams, creativity, talents and experiences of young minds find expression. *Z* provides our students with an opportunity to explore their creative potential, share their perspectives and celebrate the diverse experiences that make campus life memorable.

I am happy to note that this magazine has been brought out through the sincere efforts and collective spirit of our students. I congratulate Ms. Anaswara Johnson, Magazine Editor, and Dr. Karthika R.Assistant Professor, Department of English and Staff Editor, for their dedication and commitment in bringing this publication to fruition. I also appreciate the contributions of all students, teachers and members of the Students' Union who have supported this endeavour.

As an institution, we believe that education extends beyond classrooms and examinations. Participation in literary, artistic, cultural and social activities helps students develop confidence, creativity, empathy and a sense of responsibility. I hope *Z* will preserve some of these cherished moments and serve as a lasting reminder of the enthusiasm and spirit of this generation of students.

May this magazine become a proud reflection of the intellectual and creative spirit of Sanatana Dharma College.

Prof. (Dr.) Prabhakaran Nair V.R.

Principal

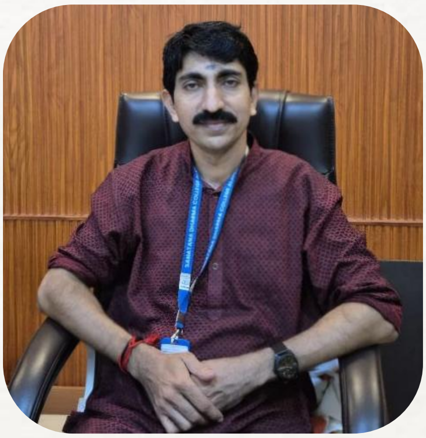

'Z' ഒരു അക്ഷരം മാത്രമല്ല,
ഒരു തലമുറയുടെ ശബ്ദമാണ്.

അറിവിന്റെ ലോകത്ത് പുതിയ ചിന്തകൾക്കും
സ്വപ്നങ്ങൾക്കും ചിറകുനൽകുന്നൊരു
സർഗാത്മക വേദിയാകട്ടെ **'Z'.**
അക്കാദമിക മികവിനൊപ്പം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ
ചിന്തയും യുവത്വത്തിന്റെ ആനന്ദവും ഇതിന്റെ
ഓരോ താളിലും നിറയട്ടെ.
വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കഴിവുകളും
കാഴ്ചപ്പാടുകളും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു
മനോഹരമായ ഓർമ്മപ്പതിപ്പായി **'Z'** മാറട്ടെ.
ഈ സംരംഭത്തിന് പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച
ഓരോരുത്തർക്കും ഹൃദയം നിറഞ്ഞ
അഭിനന്ദനങ്ങളും ആശംസകളും.

സ്നേഹപൂർവ്വം,
ജിത്ത്. ജെ
സ്റ്റാഫ് അഡ്വൈസർ,
ജ്വാല കോളേജ് യൂണിയൻ

"ആകാശം പോലും ഇപ്പോൾ ഡിജിറ്റലാണ്. നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്കെല്ലാം പുത്തൻ സോഫ്റ്റ്‌വെയറിന്റെ വേഗതയുണ്ട്." മലയാളത്തിലെ ആദ്യ **Gen Z** നോവൽ എന്നവകാശപ്പെടുന്ന വിനോയ് തോമസിന്റെ 'ആകാശവിസ്മയ'ത്തിലെ വാചകങ്ങൾ ഒരോർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്.

യഥാർത്ഥ ജീവിതവും സ്ക്രീൻ ജീവിതവും തമ്മിലുള്ള നേർത്ത അതിർവരമ്പുകളിലെ യാത്രകളിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയയിലെ ലൈക്കും ഷെയറും തരുന്ന സംതൃപ്തിയിൽ മേവുന്ന 'സൂമേഴ്സ്' അഥവാ 'ജെൻ ഇസഡ് '**(Gen Z).** ചരിത്രവും ഭൂതകാലവും വിസ്മൃതിയിലാക്കി തിന്നും കുടിച്ചും സന്തോഷിച്ചും 'ദിവസം പിടിച്ചടക്കി' അരങ്ങത്തുള്ള സിഗ്മ തലമുറയുടെ സ്വതന്ത്രതാ ബോധത്തിന്റെ വരമൊഴികളാണ് **'Z'** എന്ന ഈ മാഗസിനിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഭാവി വർത്തമാന യുഗങ്ങളുടെ മട്ടുപ്പാവിൽ വേരൂന്നി വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും **(academia)**സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും **(**आज़ादी**)** സന്തോഷത്തിന്റെയും **(**ആനന്ദം**)** വാതായനങ്ങൾ തുറക്കുന്ന ജെൻ ഇസഡിന്റെ തുറന്നു പറച്ചിലുകൾ അനഭിലഷണീയ മാമൂലുകൾ തച്ചുടച്ച് പുതുസാമൂഹിക വിപ്ലവങ്ങൾക്ക് വഴിതുറക്കട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു. **'Z'** നിങ്ങളുടെ വായനകൾക്കും വിമർശനങ്ങൾക്കുമായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഡോ. കാർത്തിക ആർ,
സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ.

കലാലയ ജീവിതം എന്നത് വെറുമൊരു
പഠനകാലമല്ല,
സൗഹൃദങ്ങളുടെ മധുരവും, സ്വപ്നങ്ങളുടെ
നിറവും,
ഓർമ്മകളുടെ മനോഹാരിതയും നിറഞ്ഞ
ജീവിതത്തിലെ
ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഒരു അധ്യായമാണ്.

ചിരികളിലും കണ്ണീരിലും, വിജയങ്ങളിലും
പരാജയങ്ങളിലും
ഒപ്പം നിന്ന കൂട്ടുകാരും അധ്യാപകരും സമ്മാനിച്ച
മറക്കാനാവാത്ത നിമിഷങ്ങളാണ് കലാലയ
ജീവിതം.

ഓർമ്മകൾ മായില്ല...
സൗഹൃദങ്ങൾ അവസാനിക്കില്ല...
കലാലയ ജീവിതം എന്നും ഹൃദയത്തിൽ
ജീവിക്കും! ✨

ആശംസകളോടെ,
നെൽസൺ സെബാസ്റ്റ്യൻ
ചെയർമാൻ
ജ്വാല കോളേജ് യൂണിയൻ

അക്ഷരങ്ങൾ ചിന്തകളായി മാറുകയും, ചിന്തകൾ സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ നിറങ്ങളായി പിറവിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടമാണ് ഒരു കലാലയ മാഗസിൻ. ജ്വാല കോളേജ് യൂണിയൻ **2025–26-**ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഈ മാഗസിൻ, നമ്മുടെ കലാലയ ജീവിതത്തിന്റെ ഓർമ്മകളെയും സ്വപ്നങ്ങളെയും കഴിവുകളെയും ഒരേ താളിൽ ചേർത്തുവയ്ക്കുന്ന ഒരു മനോഹരമായ ഓർമ്മപ്പുസ്തകമാകട്ടെ.

ഓരോ പേജിലും നമ്മുടെ സൗഹൃദത്തിന്റെ ചൂടും, യുവത്വത്തിന്റെ ആവേശവും, ചിന്തകളുടെ തീക്ഷ്ണതയും നിറയട്ടെ. ഇന്ന് വായിക്കുന്ന ഈ വരികൾ നാളെ തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ കലാലയ ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഓർമ്മകളായി മാറട്ടെ.
Z— ഒരു തലമുറയുടെ ചിന്തകൾക്കും
സ്വപ്നങ്ങൾക്കും ശബ്ദം നൽകുന്നൊരു വേദിയാണ്
കാലത്തിന്റെ മാറ്റങ്ങളെ ചേർത്തുപിടിച്ചും,
സ്വന്തം കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ തനിമ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചും
പുതിയ ചിന്തകളിലേക്കും പുതിയ സാധ്യതകളിലേക്കും
നമ്മെ നയിക്കട്ടെ **Z.**

അക്ഷരങ്ങൾ ആശയങ്ങളാകട്ടെ,
ആശയങ്ങൾ മാറ്റങ്ങളാകട്ടെ,
അങ്ങനെ അവ അനശ്വരമാകട്ടെ.

സ്നേഹപൂർവ്വം
അനശ്വര. ജോൺസൺ
മാഗസിൻ എഡിറ്റർ

Gen Z എന്നത് ഒരു തലമുറയെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ സമൂഹം നൽകിയ വെറുമൊരു പേരല്ല. അവരെ നിസ്സാരവത്കരിച്ചും, അവരുടെ ചോദ്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചും, അവരുടെ ശബ്ദങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചും വന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തോടുള്ള യുവതയുടെ രാഷ്ട്രീയ മറുപടിയാണ്.

അധികാരത്തോട് ചോദ്യം ചോദിക്കാൻ മടിക്കാത്തവർ.

അനീതിയെ 'ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ്' എന്ന് പറഞ്ഞ് സാധാരണവത്കരിക്കാൻ തയ്യാറാകാത്തവർ.

നിശ്ചയിച്ച അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ മാത്രം ജീവിക്കണമെന്ന് പറയുന്ന അധികാരഘടനകളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നവർ.

നിശ്ശബ്ദതയെ അനുസരണയായി കാണുന്നവരോട്, സംസാരിക്കാനുള്ള അവകാശം തന്നെ ഒരു രാഷ്ട്രീയ നിലപാടാണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നവർ.അതിനാൽ 'Z' എന്നത് ഒരു അക്ഷരം മാത്രമല്ല.ചോദ്യം ചെയ്യാനുള്ള ധൈര്യത്തിന്റെയും, പ്രതിഷേധിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിന്റെയും, പ്രതിരോധിക്കാനുള്ള രാഷ്ട്രീയ ബോധത്തിന്റെയും ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ് 'Z'.

സ്നേഹപൂർവ്വം

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

Z

' Academia आज़ादी ആനന്ദം'

തണൽ

നിനക്ക് തണലേകിയിരുന്നവർ എവിടെ?

നിനക്ക് കരുതലായി നിന്നവർ, എവിടെ?

അവർ ഇന്ന് മറ്റ് ആരുടെയൊക്കെയോ

യന്ത്രങ്ങളായി തീർന്നു......

നോവുകൾ കാർന്ന് തിന്നുമ്പോഴും

മൗനിയായിരുന്നവരെ

ഓർക്കേ എത്ര വിഡ്ഢി

ഞാൻ എന്ന് ഓർത്തുപോയി

....

നിനക്ക് തണൽ നൽകേണ്ടിയിരുന്ന

കരങ്ങൾക്കിതെന്തുപറ്റി !

മിഴിയിൽ നിന്നും ഊർന്നിറങ്ങുന്ന

മിഴിനീർ അവരുടെ മൗനത്തെ

കുറിച്ചോർത്തോ

അതോ അവരെ

അങ്ങനെയാക്കി തീർത്തവരോടുള്ള

അരിശമോ ?

ഭദ്ര സുനിൽ

II BA MALAYALAM

അഗ്നി.....

ഒറ്റയ്ക്ക് സഞ്ചരിക്കുക അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. പ്രത്യേകിച്ച് കുടുംബമെന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ തണലിൽ നടന്നവർക്ക്.... വാത്സല്യം ആവോളം ലഭിക്കുന്നവർക്ക്...* ഓരോരുത്തരുടേയും സാഹചര്യങ്ങളാണ് അവരുടെ ഭാവം വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നത്...

ഒരു മനുഷ്യനും ഒരിക്കലും ജീവിതാവസാനം വരെ കൂട്ടുകാണണമെന്നില്ല, കാരണം വിധിയുടെ വിളയാട്ടം നമ്മുടെ തലവര തന്നെ മാറ്റിവരച്ചേക്കാം... അതുകൊണ്ടു തന്നെ സ്ത്രീയായാലും പുരുഷനായാലും .. കർത്തവ്യബോധമുള്ള മനുഷ്യനാകുക...

ഉചിതമായി തീരുമാനമെടുക്കാൻ കെല്പുള്ളവരാകുക... കാരണം ഇത് നവയുഗമാണ്. ഈ യുഗത്തിൽ പൂച്ചക്കുട്ടിൾക്കു സ്ഥാനമില്ല...

എല്ലാവരും മത്സരിക്കുമ്പോൾ നമ്മളും തളരാതെ പോരാടണം..
നമ്മുടെ കണ്ണനീരിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തിന്റെ അഗ്നിനാളങ്ങൾ നാം ജ്വലിപ്പിക്കണം...എങ്കിലേ മുന്നോട്ടുള്ള ഇരുണ്ട വഴികളിൽ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ നമുക്ക് വെളിച്ചം പകരൂ... നമുക്ക് നമ്മുടെ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കാൻ കഴിയൂ !

ഈ കാണുന്ന ലോകം കാണും നമുക്കു തണലായി...മനസ്സിൽനിന്ന് നിരാശയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യൂ... അവിടെ അഗ്നിജ്വലിപ്പിച്ചു ഒറ്റയാനായി മുന്നേറൂ... വിജയം നിങ്ങളെ തേടി വരും...

GOWRI

1ST YEAR ENGLISH LITERATURE

യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കും സ്വപ്നങ്ങളും ഒപ്പം ജീവിത

യാത്രകൾ തുടരുന്നു..

“അവൾ"

ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുടെ ഇടയിലും

രണ്ട് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ചിരി ചേർത്ത്

സ്വപ്നങ്ങളും കൈയിൽ പിടിച്ച്

വീണ്ടും പഠിക്കാൻ പോകുന്ന ഒരാൾ.

പ്രായം തടസ്സമായില്ല,

ക്ഷീണം കാരണം ആയില്ല.

എന്നും കൂടെ നിൽക്കുന്ന കുടുംബത്തിനും,

വഴികാട്ടി നിൽക്കുന്ന അധ്യാപകർക്കും,

ധൈര്യം നൽകുന്ന പടച്ചോനും —

ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി. ✨

ഫാത്തിമ സലിം

2ND YEAR MICROBIOLOGY

നീ

നീറുന്ന രാവിൽ നിഴലായി വന്നയാൾ

നീ തൊട്ടപൊട്ടിൻ നിറമേതെന്ന് ചൊന്നയാൾ

നീയെന്ന ഭാവത്തെ നീക്കുവാൻ വന്നയാൾ

നീ നോക്കി നിൽക്കെ നിന്നോടകന്നായാൾ

നീ ചോന്ന ചോദ്യത്തെ ബാക്കി ആക്കയാൽ

ചോദിക്കു ഒരുവട്ടം ആരാനയാൾ.?

സീതലക്ഷ്മി എം.കെ

2ND YEAR Bsc Zoology

🗣 : സനാതനത്തിന്റെ മണ്ണിനോട്"

നിനക്കെന്താ ഇത്ര പ്രത്യേകത ഉള്ളത്?

പടിയിറങ്ങി പോയവരൊക്കെയും നിന്നിലേക്ക് ഒന്നു കൂടി തിരിച്ചു വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്തിനാ?

സനാതനം: അവർ കാലത്തിൻ്റെ വേഗതയിൽ പടിയിറങ്ങേണ്ടി വന്നവരാണ് .

ഒരിക്കലും പോകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നവരല്ല .....

' എന്നിൽ വന്നു പോയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നാളെ നീയും അവശേഷിക്കും!

എങ്കിലും നിനക്ക് ഈ സനാതനത്തിനെ മറക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

നീ തിരിച്ചു വരുന്ന ആ ദിവസം സനാതനത്തിന്റെ മണ്ണും, വരാന്തയുമെല്ലാം നിന്നോട് സംസാരിക്കും.

" നീ ജീവിച്ചു തീർത്ത് നിൻ്റെ കലാലയ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച്....

🗣 : നീ പറഞ്ഞതുപോലെ നാളെ ഞാനും നിന്നിൽ നിന്ന് പടിയിറങ്ങും. തിരിച്ചുവരുന്ന ആ ദിവസം എന്തായിരിക്കും എൻ്റെ മനസ്സിലുള്ള ഉണ്ടാവുക ?

സന്തോഷമോ, സങ്കടമോ, അതോ ഒന്നുകൂടി തിരിച്ചു കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നുള്ള ആഗ്രഹമോ?

അറിയില്ല, എങ്കിലും ഒന്ന് പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ

" ഓർക്കുവാൻ ഒരുപിടി നല്ല ഓർമ്മകൾ എനിക്ക് നേടാനായി എന്ന സന്തോഷത്തോടെ സനാതനത്തിന്റെ മണ്ണിൽ നിന്ന് പടിയിറങ്ങാൻ നമുക്ക് സാധിക്കട്ടെ !

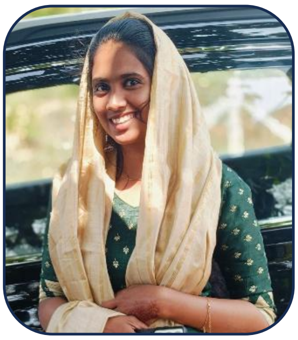

മിസ്രിയ

2ND YEAR BSC Zoology

വിട

നിന്നെ തിരയാത്ത ഓർമ്മയ്ക്ക്
പോലും
പിടികൊടുക്കാതെ അകന്നു നീങ്ങി
ഉണരാത്ത സ്വപ്നത്തിനകലാത്ത
വേദന
തന്നു സമ്മാനിച്ചതെന്തിനാവോ...
ശാപമീ വേദന മാത്രമല്ലോ,
പുഞ്ചിരി തൂകാനായി നീ വരില്ല
വിട്ടുപിരിയുകയാണെന്നറിയാതെ
വാക്കുകൾ തന്നു നീ പോയതല്ലേ
ഏറെ പ്രതീക്ഷയും നെഞ്ചിലേറ്റി
ഭാരങ്ങളൊക്കെ അകറ്റിവെച്ച
നീ തന്ന ഓർമ്മകൾ
കൂടെയുണ്ടായിട്ടും
നിന്നെ ഓർക്കാത്ത ദിനങ്ങളില്ല.
മരണത്തിനപ്പുറം
അകലെയാണെങ്കിലും
ജന്മജന്മാന്തരം നിന്നിലല്ലോ
ബാല്യത്തിൽ പങ്കുവെച്ചോരോ
ദിനങ്ങളും
കണ്ണിൽ മുഖാന്തരം കണ്ടുവല്ലോ
വിടചൊല്ലി പോകുവാൻ
വന്നതാണോ നീ
അകലാത്ത വേദന തന്നുകൊണ്ടോ
ദൂരെയ്ക്ക് പോവുകയാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും
ഒരു നോക്കു കാണുവാൻ വന്നതില്ല
ഇനി നിന്നരികിലേക്കെത്തിടില്ല
വിടചൊല്ലി അകലേക്ക് പോയിടുന്നു
ഇനി നിന്നരികിലേക്കെത്തിടില്ല
വിടചൊല്ലി അകലേക്ക് പോയിടുന്നു

അഞ്ജന മധു

2ND YEAR BA HISTORY

യാത്ര!!

രാത്രിയുടെ നിശബ്ദതയിൽ അപ്പു വീടിന്റെ മുൻവാതിൽ തുറന്നത് പോലും അല്പം ഭയന്നിട്ടാണ്. അച്ഛൻ എങ്ങാനും ഉണർന്നാൽ തീർന്നു.... ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ആരോടും പറയാതെ ഒരു ലോങ്ങ് ഡ്രൈവ് പോകാനായി ഇറങ്ങുകയാണ് അപ്പു.... ചെറുപ്പത്തിൽ എടുത്ത തീരുമാനമാണ്, ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ ഒരു യാത്ര പോകണം എന്നത്... എന്നാൽ യാത്രയെ കുറിച്ച് അറിയുന്ന ഒരാൾ ആ വീട്ടിൽ തന്നെ ഉണ്ട് "അമ്മു " - അപ്പുവിന്റെ സ്വന്തം കുഞ്ഞനിയത്തി ....

അമ്മുവിനായിരുന്നു അന്ന് രാത്രി കതകുതടക്കാനുള്ള ചുമതല നൽകിയിയത്... "എട്ടാ ഞാനും വരട്ടെ?" അമ്മു നിനക്ക് ചിണുങ്ങി... "എട്ടൻ ആദ്യമായിട്ടല്ല അമ്മു.... എട്ടൻ പോടിയാ... അടുത്ത പ്രാവശ്യം എട്ടൻ ഏതായാലും മോളെ കൊണ്ടുപോവാം.. ട്ടോ.." അമ്മുവിനെ സമാധാനിപ്പിച്ച് പതിയെ ബൈക്കുമായി അവൻ ഇറങ്ങി... അമ്മുവിന്റെ കണ്ണ് നിറഞ്ഞാൽ അവന് സഹിക്കില്ല.

"ചെറുപ്പം മുതലുള്ള ഒരാഗ്രഹം ആയിരുന്നു ഈ ഒരു നൈറ്റ് ഡ്രൈവ്... അധികം ദൂരം ഒന്നുമില്ല, ചെറുതായിട്ട് ഒന്ന് തമിഴ്നാട് പിന്നെ ജസ്റ്റ് ഒന്ന് കർണാടക. പിന്നെ ദേ ... ഞാനിങ്ങ് എത്തി .. അമ്മേ വെറുതെ ടെൻഷൻ ഒന്നും അടിക്കരുത്...."

അപ്പു ശാന്തമായി ബൈക്കിൽ യാത്ര ചെയ്യുകയാണ്. എന്നാൽ ഫോണിലേക്ക് തുടുതുടരെ കോളുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു... തന്നെ കാണാഞ്ഞിട്ട് വീട്ടിൽ നിന്നുള്ള വിളിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ അപ്പു കോളുകൾ അറ്റൻഡ് ചെയ്യാൻ നിന്നില്ല... ഫോൺ സൈലന്റ് മോഡിലേക്ക് മാറ്റി വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു....

രാവിലെ ആറ് മണിയോടടുത്ത് അവൻ തമിഴ്നാട്ടിൽ എത്തി. മഴക്കാലം ആയതിനാൽ നല്ല തണുപ്പുണ്ട്... അപ്പുവിന്റെ കൈകൾ ഒക്കെ വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.... അവൻ നേരെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചായക്കടയിൽ വണ്ടി നിർത്തി, "അണ്ണാ ഒരു ടീ..." ചായ പറഞ്ഞ് ടേബിളിലേക്ക് ഇരുന്നു കൊണ്ട് അവന്റെ ഫോൺ എടുത്തു.... അൻപതിലധികം മിസ്ഡ് കോളുകൾ....

പെട്ടെന്നാണ് അവൻ ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചത്... അതിൽ ഒന്നുപോലും അവന്റെ അച്ഛന്റെയോ അമ്മയുടെയോ നമ്പറുകൾ ഇല്ല.... അതിലധികവും ഉണ്ടായിരുന്നത് നാട്ടുകാരുടേയും കൂട്ടുകാരുടേയും ആണ്... അപ്പുവിന്റെ

മനസ്സിലൂടെ എന്തൊക്കെയോ ചിന്തകൾ കടന്നുപോയി.... പെട്ടെന്നാണ് ചായക്കടയിലെ ടിവിയിലെ വാർത്ത അവൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്.... അപ്പുവിന്റെ കൈകൾ വിറക്കുവാൻ തുടങ്ങി... കയ്യിലെക്ക് നീട്ടിയ ചായ ഗ്ലാസ് പോലും അവൻ വാങ്ങുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.....

ഇപ്രാവശ്യം അത് തണുപ്പ് കൊണ്ടായിരുന്നില്ല.... അവൻ വേഗം ഫോൺ എടുത്ത് വന്ന നമ്പറുകളിലേക്ക് തിരിച്ചു വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിൽ ആദ്യത്തെ ഒരു കോൾ അറ്റൻഡ് ചെയ്തു... കോളിന്റെ മറു തലയിൽ നിന്ന് കേട്ടത് നിലവിളി മാത്രമായിരുന്നു. "എല്ലാം പോയെടാ...."

അപ്പു ആകെ തകർന്നു പോയി. അവൻ ആ ചായക്കടയിലെ ടിവിയിലേക്ക് ഒന്നുകൂടി നോക്കി.... "കേരളത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ അതിശക്തമായ ഉരുൾപൊട്ടൽ.... ഗ്രാമത്തിന്റെ പകുതിയും വെള്ളപ്പാച്ചിലിൽ ഒലിച്ചുപോയി." അപ്പുവിന്റെ നെഞ്ചിൽ ആരോ കത്തി കുത്തി ഇറക്കുന്നത് പോലെ അവന് തോന്നി... അവൻ ആ കടയിൽ തളർന്നിരുന്നു പോയി....

അപ്പു പുലമ്പാൻ തുടങ്ങി.... "ഞാൻ കൊണ്ടുപോകാം മോളെ.... അമ്മേ ഞാൻ ഇന്ന് തന്നെ എത്തും.... അമ്മ എവിടെയും പോകല്ലേ ..." അവന്റെ മനസ്സിൽ നിറയെ അമ്മുവിന്റെ അവസാന വാക്കുകൾ ആയിരുന്നു.... "എട്ടാ ഞാൻ കൂടി വരട്ടെ..."

Muhammed Ameen Thangal J
2ND YEAR BA ECONOMICS

ODYSSEY OF THE YOUNG

Once, they were children's with tender heart, now they caught in the end of adolescence and beginning of youth.

Reluctant to believe they are grown up mind is struck in dread. Yet society begin to lay its weight upon them,

These hearts are struck in the middle of rackets doesn't know how to move they can find peace only in the calmness of nature

They wanted to lay down their fear in the Hush of nature's vista, yet they are denied the grace - no consent to wander

They have an urge to travel deep into the flourishing beauty of Eden, but their threads are anchored in the plight of time

Society consider their urge as something that would break the code of tradition ; perhaps it's their jealousy or inadequacy

But for sure, they need their odyssey for their existence; only through that they can fix their lives and carry the responsibility of life

ARUNIMA RAJESH

3RD YEAR BSC BOTANY

പ്രണയം..........

അത് വെറുമൊരു വികാരം മാത്രമല്ല. അതിലും അമൂല്യമായ എന്തോ ഒന്ന് ആ മൂന്നക്ഷരങ്ങളിൽ ഒളിഞ്ഞിരുന്നു പുഞ്ചിരിപൊഴിക്കുന്നു. എത്ര അർത്ഥതലങ്ങൾ ചികഞ്ഞാലും, എത്ര ഭാവാത്മകമായി വർണ്ണിച്ചാലും "പ്രണയം" എന്ന ഈ നിധിക്ക് പൂർണ്ണത സൃഷ്ടിക്കാൻ തടസ്സമാണ്..... ആരേയും പ്രണയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ കൂടിയും "പ്രണയം" എന്ന വികാരം നമുക്ക് അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു.

അത് പ്രണയത്തിന്റെ ഭാഷാഭാവമാണ്.

ഈ മൂന്നക്ഷരക്കൂട്ടുകൾക്ക് എന്തോ മാന്ത്രിക ശക്തി ഉള്ളതായി എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. എന്തോ, അത് അക്ഷരങ്ങളാൽ വരച്ചിടാൻ പ്രയാസമാണ്... ഉന്നമില്ലാത്ത അസ്ത്രം പ്രണയിക്കപ്പെടുക എന്നാൽ ഒരു നല്ല കാര്യം തന്നെ! കാരണം, നമ്മളെ ആരെയെങ്കിലും സ്നേഹിക്കുന്നത് നമുക്ക് സന്തോഷം ജനിപ്പിക്കുന്ന കാര്യമാണ്.

പ്രണയിക്കപ്പെടുന്നത് ഒരു ഭാഗ്യമാണ് പക്ഷേ പരിക്ഷാണാർത്ഥം അത് സ്വീകരിക്കാൻ നമ്മുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ നമ്മെ അനുവദിച്ചെന്നു വരില്ല. കാരണം നമ്മിലെ നാം അതിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടാവില്ല...

പ്രണയം തന്ന വികാരത്തിന് നിറക്കൂട്ട് ചാലിക്കുന്നത് പ്രണയിതാവാണെങ്കിൽ, പ്രണയത്തിന്റെ വസന്തത്തിന് പരസ്പരസ്നേഹവും വിശ്വാസവും ഉണ്ടാവണം.

പലപ്പോഴും പറഞ്ഞ പ്രണയപുസ്തകങ്ങളേക്കാൾ ഒരുപടി മുൻപിൽ നിൽക്കുന്നത് പറയാതെപോയ പ്രണയങ്ങളാവും. കാലം എത്ര കടന്നുപോയാലും അതൊരു സുഖമുള്ള നൊമ്പരമായ് ഹൃദയത്തിന്റെ ഒരു ദിക്കിൽ കാണും.

"പേരറിയാത്ത ഒരു നൊമ്പരം" എങ്ങനെയാണല്ലേ പ്രേമത്തിന്റെ വിശേഷം തന്നെ!

എന്തോ, പ്രണയത്തിന് കാലാന്തരങ്ങളിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചെങ്കിലും അതിനെപ്പറ്റി വാചാലരാണ് നാമെല്ലാം!

പൂർണ്ണത ഉൾക്കൊണ്ട "പ്രണയം ഇന്ന് ഇല്ല" എന്ന് നൂറാവർത്തി വിചാരിക്കുമ്പോഴും... ആത്മാർത്ഥമായ പ്രണയം ലോകത്തിന്റെ ഏതോ ഒരു കോണിലുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ നമ്മൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ആത്മാർത്ഥമായ പ്രണയത്തിന്റെ കുഞ്ഞോളങ്ങളാണ് നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ചാഞ്ചാട്ടമുണ്ടാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതുനമുക്കൊരു വിങ്ങൽ തന്നെയാണ്.

ഞാനിത്രമാത്രം പ്രണയത്തെ പറ്റി വാചാലയാകുമെന്ന് ഞാൻ തന്നെ വിചാരിച്ചില്ല! പക്ഷേ എന്നെക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിച്ചു, അതാണ് പ്രണയം എന്ന മൂന്നക്ഷരത്തിന്റെ ശക്തി.

ഒരാളേയും ഹൃദയമായ് കണ്ടു പ്രണയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും കൂടി, എന്തോ ഒത്തിരി "പ്രണയമാണ്" ഈ ചുവന്ന അക്ഷരങ്ങളോട്... "പേരറിയാത്ത ഒരിഷ്ടം".

എന്താ അങ്ങനെ? എനിക്കറിയില്ല!

ഒന്നറിയാം...

ഉള്ളറിഞ്ഞ അഗാധമായ പ്രണയമാണ്... എനിക്കീ "പ്രണയത്തോട്"

GOWRI SURESH

1ST YEAR ENGLISH LITREATURE

ജീവിതം

ഒരു മരമാകുമ്പോൾ അതിൽ ഒരുപാട് പക്ഷികൾ വരും. അവയിൽ ചിലത് മാത്രം ആ മരത്തിൽ കൂടുകൂട്ടും ബാക്കിയുള്ളവ പറന്നുപോകും. ആ മരത്തിൽ പുതിയ ഇലകൾ വളരുകയും അവ തളിരി ഇടുകയും പിന്നീട് ആ മരം വളരെ സമൃദ്ധമായി പൂവിട്ട് സുന്ദരമായി നിൽക്കുകയും ചെയ്യും എന്നാൽ അത് കുറച്ചുനാളത്തേക്ക് മാത്രമാണ് പിന്നീട് അതിൽ നിന്ന് ഓരോ ഇലകളായി പൊഴിയുകയും അവസാനം ആ മരം ശിഖരങ്ങൾ മാത്രമുള്ള വെറുമൊരു തടി മാത്രമായി അവശേഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക

എങ്കിലും ആ മരത്തെ പിടിച്ചുനിർത്താൻ അതിൻറെ വേരുകൾ കൂടെ ഉണ്ടാകും എന്നാൽ ഒരു പരിധി എത്തുമ്പോൾ അവയും ആ മരത്തെ കയ്യൊഴിയും പിന്നീട് നിലം പതിക്കാനാണ് ആ മരത്തിൻറെ വിധി. ഇറ്റ്സ് നോട്ട് എബൗട്ട് ട്രീ

ജീവിതം എന്നത് ലക്ഷ്യസ്ഥാനം അറിയാതെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം എത്താൻ വേണ്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു യാത്രയാണ് ഒരുപാട് പരീക്ഷണങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും സന്തോഷവും സങ്കടവും എല്ലാം നിറഞ്ഞതാണ് ഈ യാത്ര ഈ യാത്രക്കിടയിൽ നമ്മൾ ഒരുപാട് താൽക്കാലിക മനുഷ്യന്മാരെ കാണുകയും അവരായി കുറച്ചു ദൂരം പിന്നിട്ടതിനുശേഷം യാത്ര വഴിയിൽ അവർ അവരുടെ പാതയിലേക്കും നാം നമ്മുടെ പാതയിലേക്കും സഞ്ചരിക്കും ഈ യാത്രയിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ഓരോ മനുഷ്യനും നമുക്ക് ഒരുപാട് പാഠങ്ങളും തിരിച്ചറിവുകളും നൽകുന്നു യാത്രാമധ്യേ വഴിമാറി സഞ്ചരിച്ചവരെ പറ്റി ചിന്തിച്ചു നിൽക്കാതെ നിൻറെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള പ്രയാണം വീണ്ടും തുടരുമ്പോൾ ആണ് നിൻറെ ജീവിതം അർത്ഥപൂർണ്ണം ആകുന്നത് വീഴ്ചകളിൽ തളരാതെ വിജയങ്ങളിൽ അഹങ്കരിക്കാതെ മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ നിൻറെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തിൽ നീ എത്തിപ്പെടും

Anjana ramesh

1ST YEAR BA ECONOMICS

IT'S COMMON!!

പണ്ടേ നാം വളരെ ഗൗരവത്തോടെയും അപൂർവ്വമായും കേട്ടിരുന്ന പലതും ഇന്ന് വളരെ നിസാരമായി ആണ് കാണപ്പെടുന്നത്... Suicide, Murder, Drugs – ദിനപ്രതി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ വാർത്തകൾ ഇന്ന് പലർക്കും വെറും notifications മാത്രമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു കാര്യം സമൂഹത്തിൽ അധികരിച്ച് കാണപ്പെടുമ്പോൾ അത് തെറ്റല്ല എന്ന നിലക്ക് യുവ തലമുറ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങുന്ന ദുരവസ്ഥ ഭയാനകമാണ്. തെറ്റ്, ശരി എന്നതിനെ വേർതിരിച്ച് കാണാനുള്ള പ്രാപ്തി പലപ്പോഴും നമ്മിൽ നിന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ട് പോകുന്നു.

ഒരു പ്രമുഖ സിനിമ താരത്തിന്റെ എക്സ്ട്രാ മാരിറ്റൽ അഫയർ പോലും വളരെ നിസ്സാരപ്പെട്ടി സോഷ്യൽ മീഡിയ കൊണ്ടാടുകയാണ്. പക്ഷേ അതിന്റെ പിന്നിൽ തളർന്നുപോകുന്ന ഒരു കുടുംബമുണ്ടാകാം എന്ന സത്യം പലരും ഓർക്കുന്നില്ല. അദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ മാനസികാവസ്ഥയോ, മക്കളോടെ വേദനയോ മനസ്സിലാക്കാൻ പോലും ശ്രമിക്കാതെ ഒരു തലമുറയിലേക്കാണ് നാം പതിയെ ചുരുങ്ങി പോകുന്നത്.

സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെ ഒരാളുടെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്റെ താഴെ കമന്റുകൾ ആയി പലപ്പോഴും മീമുകളും തമാശകളും പോലും പറയുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് പുതുതലമുറ എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സമൂഹം പുരോഗമിക്കേണ്ടത് ടെക്നോളജി കൊണ്ട് മാത്രമല്ല. മറിച്ച് മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിലെ കാരുണ്യം, സഹജീവിസ്നേഹം മുതലായവ കൂടി കൊണ്ടുവരണം.

മറ്റൊരാളുടെ വേദന വെറുമൊരു content മാത്രമായി കാണുന്ന ഒരു അവസ്ഥയിലേക്ക് നാം ഒരിക്കലും ചുരുങ്ങി പോകരുത്. മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനായി കാണാനും, നമ്മുടെ മൂല്യങ്ങളെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാനും നമ്മുക്ക് സാധിക്കണം.

Muhammed Ameen Thangal J

2ND YEAR BA ECONOMICS

IMPRESSION

I chased the wind to paint a perfect view,
Exchanging blood and sweat to win their grace;
But indifference wore a heavy, blindfold hue,
And turned away, refusing to embrace.

From shattered dreams, I built an empire grand,
Burning the midnight oil through silent tears;
Yet praise remained a ghost in shifting sand,
As cold neglect refused to clap or cheer.

Now, at the helm, where success starts to gleam,
They turn around to ask where time has flown—

Playing the devil's advocate to my dream,
While blind to all the seeds that I had sown.

SANKEERTHANA G R
2ND YEAR BSC.MICROBIOLOGY

താനും പരിഗണന അർഹിക്കുന്നൊരു മനുഷ്യനല്ലേ.....???

“അതെ എന്താന്നറിയില്ല രണ്ടുദിവസമായി വല്ലാത്ത നെഞ്ചുവേദന..”

അല്പം വിമ്മിഷ്ടത്തോടെ ആണെങ്കിലും പതിഞ്ഞു പോയിരുന്നു അവളുടെ സ്വരം..

"അതീ ദിവസവും വീട്ടുജോലി ചെയ്യുന്നത് കൊണ്ടായിരിക്കും. രണ്ടുദിവസം റസ്റ്റ് എടുക്ക്.."

ധൃതിയിൽ ജോലിക്ക് പോകാൻ ഒരുങ്ങവേ ഭാര്യയുടെ വേവലാതി കേൾക്കാൻ അയാൾക്ക് നേരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

എന്നും ഓരോ വേദനകൾ വന്ന് പറയുന്ന ഭാര്യയെ പരിഹസിച്ച് കൊണ്ടായിരുന്നു ആ മറുപടി..

ജോലി കഴിഞ്ഞ് വന്ന് ഒരു കപ്പ് ചായ കൊടുക്കുമ്പോൾ പോലും “നിൻ്റെ വേദന കുറവുണ്ടോ ”എന്നൊരു ചോദ്യം വെറുതെ പ്രതീക്ഷിച്ചു.

പ്രതീക്ഷകളെയെല്ലാം പാടെ തെറ്റിച്ചു കൊണ്ട് ഫേസ്ബുക്കിൽ വിരലുകൾ ചലിപ്പിച്ച് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് കാൺകെ കണ്ണുകളൊന്നു നിറഞ്ഞുപോയി..

"താനും പരിഗണന അർഹിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനല്ലേ..."

എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഓടി നടക്കുമ്പോൾ ഇന്ന് തന്നെയൊന്ന് ചേർത്തു പിടിക്കാൻ പരിചരിക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കാൻ മാത്രം അവർക്ക് തിരക്ക് കൂടിയിരിക്കുന്നുവോ...

*****

തലകുമ്പിട്ട് വാതിൽപടിയിൽ ചാരിയിരിക്കുമ്പോൾ ആരൊക്കെയോ അകത്തേക്ക് കയറിയിറങ്ങുന്നത് അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു..

അടക്കി പിടിച്ച തേങ്ങലുകളും സംസാരങ്ങളും കാതിൽ വട്ടമിട്ട് പറന്നു..

“അറ്റാക്ക് ആയിരുന്നത്രേ..”

മൂക്കത്ത് വിരൽ വച്ച് ബന്ധുക്കളാരോ പറയുന്നത് കേൾക്കെ കണ്ണുകൾ ഇറുക്കി അടച്ചയാൾ...

“അതെ എനിക്ക് വീണ്ടും നെഞ്ച് വേദനിക്കുവാ..”

അടുക്കിക്കൂട്ടിയ വിറകുകൊള്ളിക്ക് തീ പകരുമ്പോൾ തലേന്നു കൂടി തന്നോട് സങ്കടം പറഞ്ഞ ഭാര്യയുടെ മുഖമൊന്ന് ഓർത്തുപോയി ..

വെള്ള തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ് ചിതയ്ക്ക് വിധേയയായി കിടക്കുന്നവളെ കാൺകെ പതിവില്ലാത്തൊരു നെഞ്ചുവേദന തന്നെ പൊതിയുന്നത് അയാൾ അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു..

SREEDEVI S
3RD YEAR BA COMMUNICATIVE ENGLISH

സൗഹൃദം – ഓർമ്മകളുടെ മറ്റൊരു പേര്.

സൗഹൃദമെന്ന് പറയുമ്പോൾ ആദ്യം
മനസ്സിലേക്ക് ഓടിയെത്തുന്നത്
സ്കൂളും കോളേജും നിറഞ്ഞ ആ
മനോഹരമായ കാലഘട്ടങ്ങളാണ്.
പുസ്തകങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ, ക്ലാസ് മുറികളുടെ
ശബ്ദങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ,
നമ്മളോടൊപ്പം നടന്നുപോയ ഒരുപാട്
മുഖങ്ങളും ഓർമ്മകളും.
കളിച്ചിരികളും തമാശകളും,
ചെറിയ പിണക്കങ്ങളും അതിനുശേഷമുള്ള
ഇണക്കങ്ങളും –
ഇതൊക്കെയായിരുന്നു ആ ദിവസങ്ങളുടെ
ഏറ്റവും വലിയ സന്തോഷങ്ങൾ.
ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും സുന്ദരമായ
നിമിഷങ്ങളിൽ പലതും
സൗഹൃദത്തിന്റെ പേരിലാണ് നമ്മൾ
ഓർക്കുന്നത്.
അന്ന് "എപ്പോഴും കൂടെയുണ്ടാകും" എന്ന്
കരുതിയ ചിലർ,
കാലം കടന്നുപോകുമ്പോൾ പതിയെ
അകലിപ്പോകും.
ഒരിക്കൽ ദിവസവും സംസാരിച്ചിരുന്നവർ,
പിന്നീട് ഓർമ്മകളിൽ മാത്രം
ജീവിക്കുന്നവരായി മാറും.
അത് ചിലപ്പോൾ മനസ്സിനെ വേദനിപ്പിക്കും.
എന്നാൽ എല്ലാ സൗഹൃദങ്ങളും അങ്ങനെ
അവസാനിക്കുന്നില്ല.
സമയം എത്ര മാറിയാലും, ജീവിതം എത്ര
തിരക്കിലായാലും,
ഇന്നും അതേ സ്നേഹത്തോടെ
കൂടെയുണ്ടാകുന്ന ചില ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാകും.
അതാണ് യഥാർത്ഥ സൗഹൃദത്തിന്റെ ഭംഗി.

സൗഹൃദത്തിൽ ചിലപ്പോൾ തെറ്റുകൾ
സംഭവിക്കാം.
അറിയാതെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകൾ
പറഞ്ഞുപോകാം.
പക്ഷേ, മിക്ക തെറ്റുകളും
ക്ഷമിക്കാനാകുന്നവയാണ്.
തിരുത്താൻ പറ്റാത്ത തെറ്റുകൾ ആരും
മനഃപൂർവ്വം ചെയ്യാറില്ല.
ചിലപ്പോൾ അവർ അനുഭവിക്കുന്ന
പ്രശ്നങ്ങളോ,
അവരുടെ ഉള്ളിലെ വിഷമങ്ങളോ
ആയിരിക്കും
അവരെ അങ്ങനെ മാറ്റുന്നത്.
അതുകൊണ്ട് തന്നെ,
സൗഹൃദം നിലനിൽക്കാൻ ഏറ്റവും
ആവശ്യമായത്
മനസ്സിലാക്കലും ക്ഷമയും തന്നെയാണ്.
ഒരു ചെറിയ പിണക്കത്തിനേക്കാൾ
വിലപ്പെട്ടതാണ്
ഒരുമിച്ച് പങ്കുവെച്ച ഓർമ്മകൾ.
ജീവിതത്തിൽ പലരും വരും, പലരും
പോകും.
പക്ഷേ ചില സൗഹൃദങ്ങൾ,
കാലം എത്ര കഴിഞ്ഞാലും മനസ്സിൽ
മായാതെ നിൽക്കും.
ഇന്നുള്ളതും, ഒരിക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുമായ
എല്ലാ സൗഹൃദങ്ങളും
എന്നും മനോഹരമായ ഓർമ്മകളായി
നിലനിൽക്കട്ടെ...
സൗഹൃദങ്ങൾ ഒരിക്കലും
അവസാനിക്കാതിരിക്കട്ടെ എന്നും ഹൃദയം
നിറഞ്ഞ് ആശംസിക്കുന്നു.

ANAMIKA
2ND YEAR B.COM

LET ME BURN

Inside the fire, I burn so deep,
Where shadows dance and silence weeps.
With the fire, I learn to glow,
A light the darkness cannot slow.

There will be emptiness if there's no light,
A hollow hush in endless night.
No warmth to hold, no colours bright,
So let me burn — I'll be the light.

The fire in me is not just mine,
It echoes from the grand design.
The sun above, in endless blaze,
Breathes into me its ancient rays.

The fire breaks, but also gives,
In pain, it teaches how one lives.
It scars my soul, yet sets it free—
A paradox that shapes my "me".

Without the fire, I drift, I fade,
A quiet ghost the stars evade.
But with the flame inside my chest,
I rise, I shine, I give my best.

So if the night feels far too wide,
And fear is all you hold inside,
Don't hide from fire, don't dim your light—
Let's burn together, let's be the light.

Aishwarya S Kamath
I BA Communicative English

ऑपरेशन तूफ़ान : नशे के खिलाफ केरल का एक निर्णायक युद्ध

वर्तमान समय में भारत के कई राज्यों में नशीले पदार्थों का अवैध कारोबार एक विकराल रूप धारण कर चुका है। विशेषकर युवा पीढ़ी को इस दलदल से बचाने के लिए सुरक्षा एजेंसियों और राज्य सरकारों द्वारा लगातार बड़े कदम उठाए जा रहे हैं। इसी क्रम में केरल सरकार, केरल पुलिस और आबकारी विभाग द्वारा शुरू किया गया '**ऑपरेशन तूफ़ान : द नार्को हंट**' इस समय देश भर में चर्चा का विषय बना हुआ है।

क्या है 'ऑपरेशन तूफ़ान ' ?

' तूफ़ान ' एक हिन्दी शब्द है, जिसका अर्थ आंधी या तीव्र झंझावात होता है। इस अभियान का मुख्य उद्देश्य राज्य से नशीले पदार्थों के नेटवर्क को जड़ से उखाड़ फेंकना है। मुख्यमंत्री वी.डी.सतीशन के नेतृत्व और गृह मंत्री रमेश चेनिथला की देखरेख में इस व्यापक अभियान की औपचारिक शुरुआत की गई है। यह अभियान केवल एक पुलिस कार्रवाई नहीं है, बल्कि इसे एक *बहु-आयामी सामाजिक आंदोलन* के रूप में डिजाइन किया गया है, जिसमें शिक्षा, स्वास्थ्य और स्थानीय निकाय विभाग भी मिलकर काम कर रहे हैं।

इस अभियान की आवश्यकता क्यों पड़ी?

- **युवा पीढ़ी पर खतरा** : शैक्षणिक संस्थानों के आस-पास तस्करों द्वारा युवाओं और स्कूली बच्चों को निशाना बनाया जा रहा है।

- **अपराधों में वृद्धि** : पुलिस रिकॉर्ड के अनुसार कई गंभीर और हिंसक अपराधों के पीछे नशीले पदार्थों के सेवन की पुष्टि हुई है।

- **बढ़ते आंकड़े** : पिछले कुछ वर्षों में दर्ज मामलों की संख्या लगातार बढ़ रही थी, जिसे रोकने के लिए एक कड़े और केंद्रित अभियान की आवश्यकता महसूस हुई।

अभियान की त्रि-स्तरीय रणनीति [Three-Pronged Strategy]

इस अभियान को प्रभावी बनाने के लिए इसे मुख्य रूप से तीन हिस्सों में बांटा गया है :-

1. **तूफ़ान स्ट्राइक** [Toofan Strike] :

यह इसका प्रवर्तन विंग है, जो लगातार छापेमारी, तस्करों की धरपकड़ और सप्लाई चेन को तोड़ने का काम करता है।

2. तूफ़ान वॉरियर्स [Toofan Warriors] :

यह जागरूकता फैलाने वाला विंग है जहाँ युवाओं और समाज को नशे के दुष्प्रभावों के प्रति सचेत करता है।

3. तूफ़ान केयर [Toofan Care] :

यह विंग नशा पीड़ितों के पुनर्वास और उनकी काउंसलिंग पर ध्यान केंद्रित करता है ताकि वे सामान्य जीवन में लौट सकें।

अब तक के परिणाम

इस अभियान के शुरू होने के बाद से ही पुलिस और आबकारी विभाग ने ताबड़तोड़ कार्रवाई की है। हजारों की संख्या में संदिग्धों को हिरासत में लिया गया है और भारी मात्रा में *एमडीएमए, गांजा, हशीश, ऑयल और ब्राउन शुगर* जैसे नशीले पदार्थ जब्त किए गए हैं। तस्करों की अवैध संपत्तियों पर पाबंदी लगाने की प्रक्रिया भी तेज कर दी गई है।

निष्कर्ष

'ऑपरेशन तूफ़ान' इस बात का प्रमाण है कि यदि दृढ़ इच्छाशक्ति हो, तो किसी भी सामाजिक अभिशाप के खिलाफ कड़ा रुख अपनाया जा सकता है। यह अभियान केवल कानून-व्यवस्था का मामला नहीं है, बल्कि यह आनेवाली पीढ़ियों के भविष्य को सुरक्षित करने की एक जंग है। केरल का यह मॉडल अन्य राज्यों के लिए भी एक मिसाल बन रहा है कि कैसे पुलिस कार्रवाई और जन-सहयोग के जरिए इस खतरे से निपटा जा सकता है।

ASWIN KRISHNA S
1ST YR BA HINDI

DIGITAL AMNESIA: ARE WE OUTSOURCING OUR MEMORY TO TECHNOLOGY?

"Why remember it when you can just Google it?"

A phone number? Saved in the contacts. A birthday? On the calendar. A route? Google Maps. A fact? Search it.

We live in a time when remembering has become optional. Our phones remember our appointments, our conversations, our photographs and even the places we have visited.

Technology has made life easier—but has it also made our memories weaker?

This is what we might call digital amnesia: our growing tendency to depend on technology for information that we once kept in our own minds.

The Memory We Outsource

Think about the last time you memorised a new phone number. Chances are, you didn't. You saved it.

There is nothing wrong with that. Technology exists to make our lives convenient. We don't need to fill our minds with every piece of information when it can be accessed within seconds.

But there is a difference between using technology as a tool and depending on it for everything. When we stop exercising our memory because our devices can do the work for us, remembering becomes a skill we practise less and less.

Google Can Find It. But Can It Make It Yours?

Today, information is everywhere. We don't necessarily remember facts; we remember where to find them.

We may not remember a direction, but we know which app will guide us. We may not remember a date, but our calendar will remind us. We may not know an answer, but we know how to search for it.

In a way, our phones have become an external memory. But information we can access is not always information we truly understand. There is a difference between knowing something and knowing where to look for it.

When Memories Become Photographs

Technology has also changed the way we preserve experiences.

We photograph birthdays, trips, sunsets, concerts—even ordinary meals. Of course, photographs are precious. They allow us to revisit moments that might otherwise fade. But sometimes we become so busy recording a moment that we forget to experience it.

We watch the concert through a phone screen. We photograph the sunset before actually looking at it. We take hundreds of pictures, yet later struggle to remember what the day itself felt like.

Perhaps the irony is that we have never had so many ways to preserve memories—and yet we sometimes pay so little attention while making them.

What Are We Losing?

The biggest concern isn't forgetting a phone number. It is forgetting how to pay attention.

Memory begins with attention. When our minds are constantly jumping between notifications, messages and short videos, it becomes harder to give one experience our complete attention. And without attention, even important moments can become forgettable.

Technology doesn't only store our memories. It competes with us while we are creating them.

We Don't Have to Remember Everything

The solution isn't to reject technology. We shouldn't go back to memorising every phone number or carrying a map everywhere. Technology is a remarkable tool, and using it wisely can save time and mental effort.

The question is simply: What should we allow technology to remember for us?

Let your phone remember your appointments.

Let your map remember the roads.

Let the search engine remember the obscure facts.

But remember the people who stood by you. Remember the lessons that changed you. Remember the places that made you feel something.

Because some memories are too important to outsource.

The Final Thought

Our phones can store thousands of photographs. They can remember millions of facts. They can retrieve almost anything within seconds. But there is one thing no device can decide for us:

What is worth remembering?

Perhaps the answer isn't to remember everything. Perhaps it is to make sure that, in a world where technology remembers so much for us, we don't forget how to remember what matters.

AVANTHIKA SOMARAJ,
II BA ENGLISH

TO BE HUMAN

Is being human an endless voyage
Seeking a profound purpose
Waiting for a poetic ending,
While neglecting the beauty
of the journey, the process, the
path?
What if the meaning of life
is buried,
Deep with in an unwritten page?
Or what if there is no secret
revelation,
no absolute purpose
waiting to be found?
What if it is simply this
to revel, to grieve,
to laugh till tears,
to fall in love,
break your heart,
and stitch it all back again.
To listen.
To wonder.
To write.
To dance in the rain
and sing until your throat aches.
To notice the world
the tides of a meandering creek,
wind threading through leaves,
The eyes of another soul,
quiet curve of a smile.
Perhaps every tear runs dry.
The world in a perpetual motion
Might carry a part

For something of us remains
in the ones we loved,
words we wrote,
in the lives we passed.

To be human
is to be mortally immortal.
To be a seeker,
a dreamer,
a walker without knowing
where the road ends.
To be human
is just to be.

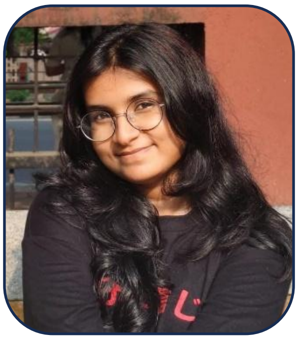

Krishnendu B, I MA English

WE CRAWL

We crawl, we crawl
We are cosmopolitan.
Darkness can never hold us
We survive
We grow
Whatever comes,
No matter who steps on us—
We survive.
We are the survival of fittest
We have been through a lot.
Still,
we crawl.
We crawl into every place,
Where injustice wears
the most beautiful arrogance.
Everybody can trap us.
Everybody can try to stop us.
But we survive.
We grow.

We can survive hunger for days, endure thirst, crawl through darkness-
But we cannot live in a country
Were rights are only words on paper
So give us those papers
*We will eat them.

Nusafa, II B Sc Zoology

WEATHERED INTO WOMANHOOD

A woman's life that looks steady outside, but
Inside her body is a hormonal roller coaster
The four seasons pass through her
Soul within a month-she bleeds,
Blooms, burns and breathes, like
Winter, spring, summer and autumn.
Different waves, different moods-
Yet the four phases flow in one
Quiet rhythm.
The tapestry may name her week,
But she is the one carrying
What no one else can hold.
The form of nature always remains
In her system. Her rhythm is
Written in the language of earth and sky.
Her waves are vital to humankind,
Just as the seasons are essential
To the planet. Her changes are not
Instability-they are her form of beauty,
strength and completeness.
She is nature woven into a single
Soul, endlessly turning through
Her seasons.

Arunima Rajesh
III B Sc Botany

എന്റെ ശബ്ദത്തിൽ...

അന്ന് ഞാൻ ഈ ഭൂമിയിൽ ആദ്യമായി കരഞ്ഞു.
പക്ഷേ ആ ശബ്ദം എന്റേതായിരുന്നു.
ഞാൻ വളരുമ്പോൾ, എന്നേക്കാൾ മുമ്പേ വളർന്നത് എനിക്കുവേണ്ടിയുള്ള
സ്വപ്നങ്ങളായിരുന്നു.
എന്റേതല്ലാത്ത, എനിക്കുവേണ്ടിയുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾ.
എന്റെ കളിക്കോപ്പുകൾ എന്റെ ഇഷ്ടങ്ങളായിരുന്നില്ല.
നിങ്ങളെനിക്ക് സമ്മാനിച്ച ഇഷ്ടങ്ങളായിരുന്നു.
എന്റെ റിപ്പോർട്ട് കാർഡിൽ തെളിഞ്ഞത് നിങ്ങളുടെ അഭിമാനമായിരുന്നു,
എന്റെ സന്തോഷമായിരുന്നില്ല.
എന്റെ ജോലി നിങ്ങളുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെ ഉറപ്പായിരുന്നു.
എന്റെ സ്വപ്നത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രമായിരുന്നില്ല.
പുസ്തകത്തിലെ മടക്കപ്പെട്ട അവസാന താളുകളായി
എന്റെ സ്വപ്നം അവശേഷിച്ചു.
നിങ്ങളെനിക്ക് ചിറകുകൾ തന്നു,
പക്ഷേ ആകാശം നിങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു.
ഞാൻ ഉയരത്തിൽ പറന്നപ്പോൾ
സകലരും ഞാൻ വിജയിച്ചെന്ന് ഉറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞു.
പക്ഷേ ആരും ചോദിച്ചില്ല,
അതെന്റെ ആകാശമാണോ എന്ന്.
ഇന്നൊരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടം അനിവാര്യമാണ്.
എന്റെ ജീവിതം,
അത് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹമായിരുന്നോ,
അതോ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ച സ്വപ്നമായിരുന്നോ?
ഇന്ന് ആദ്യമായി എനിക്ക് നിലക്കണ്ണാടിയിൽ
എന്റെ രൂപം വ്യക്തമായി.
ഇത്രയും നാൾ നീ കണ്ടത് നിന്നെയായിരുന്നുവോ?

ഇനി നീ ചിരിക്കണം,
നിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ.

"മറ്റൊരാളുടെ സ്വപ്നത്തിന്റെ ഭാരവും പേറി
ഒരു കുഞ്ഞിനും ഈ ഭൂമിയിൽ ജനിക്കേണ്ടി വരാതിരിക്കട്ടെ".

Shifana S II B Sc Mathematics

നോവ്

മൂർച്ചയേറിയ വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ടും
ഓരോ ദിനങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി
ആരോരുമില്ലാത്ത തോന്നലുണ്ടായപ്പോൾ
എൻ മനം വിങ്ങി വിങ്ങിക്കരഞ്ഞു.
മാതാപിതാക്കളെ ഓർക്കാത്ത നാളില്ല
എന്തിനെന്നെ തനിച്ചാക്കിപ്പോയി
ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഒട്ടേറെ കൂട്ടുകാർ
തനിച്ചായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ മാത്രമായ്
എന്തിനെനിക്കു നീ ദുഃഖങ്ങൾ തന്നു
കരഞ്ഞു കലങ്ങാൻ കണ്ണീരില്ല
എൻ നയനങ്ങൾ സമുദ്രമല്ലേ
ചേതനയറ്റ ശരീരം പോലെ
ഓർത്തിരിക്കാൻ എനിക്കാരുമില്ല
കേട്ടിരിക്കാൻ ഇനി വാക്കുകളില്ല
ആരോരുമില്ലാത്ത വീട്ടിൽ തനിച്ചാക്കി
നോവുണർത്തുന്നതെന്തിനാണ്
സ്നേഹം പകരാനായി അമ്മയില്ല
ലാളന നൽകാൻ അച്ഛനില്ല
അക്ഷരമുത്തുകൾ പകർന്നു നൽകാനായി
ലോകത്ത് തന്നെ ആരുമില്ല.
ആരുമില്ലാത്തൊരു അസുരജന്മം
ജീവിക്കാൻ കൂട്ടിന് ആരുമില്ല
കരഞ്ഞുകലങ്ങിയ നയനാംബുജവുമായ്
നീറിനീറി കരഞ്ഞിടുന്നു.

-Anjana P.M, II BA History

പെൺ തൂലിക

മഷിപാത്രം തുറന്നപ്പോൾ അവൾ ആദ്യമായി എഴുതിയത്
സ്വന്തം പേരായിരുന്നില്ല
തൻ്റെ ശബ്ദം തന്നെയായിരുന്നു

മറ്റുള്ളവർ വരച്ച
വഴികളിലൂടെ നടക്കാതെ
അവൾ സ്വയം
വഴികളായി മാറി

കണ്ണീരിൽ നനഞ്ഞ രാത്രികൾ അവളുടെ താളുകളിൽ പ്രഭാതങ്ങളായി മാറി
അവളുടെ പേനയാൽ മൗനം പോലും ഭാഷയായി മാറി

അവൾ എഴുതിയപ്പോൾ
അക്ഷരങ്ങൾ പൂക്കളായില്ല
ചിലത് ചോദ്യങ്ങളായി
ചിലത് ഇടിമുഴക്കമായി
ചിലത് നിശബ്ദമായി

'പെണ്ണിന് ഇത്രയേറെ മതി'
എന്ന വാക്കിനുമപ്പുറം
അവൾ ഒരു വാക്കെഴുതി
"എനിക്ക് ഇനിയും വേണം".

Raizana Baiju
II BA Malayalam

പ്രണയം

പ്രണയം ഒരു മൂടിയ വെളിച്ചം, മനസിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ മിണ്ടുന്ന പ്രകാശം,
അതിലെ ഓരോ നോട്ടവും ഒരു നക്ഷത്രം പോലെ, അനന്തം പകർത്തുന്നു.
പ്രണയം ഒരു നദി, കാലങ്ങളിലൂടെയും ഒഴുകി,
നമ്മുടെ ചെറു സ്വപ്നങ്ങളിൽനിന്ന് വലിയ കാറ്റുകളിലേക്ക് ആസ്വദിച്ച് കൊണ്ടുപോകുന്നു.
ഒരു കൈപിടിപ്പ് പോലെ, ഓരോ നിമിഷത്തിലും ഞങ്ങളെ ചേർത്ത് പിടിക്കുന്നു,
പുത്തൻ ഒരു ജീവിതം, ഒരുമിച്ചുള്ള ഒരു സ്വപ്നം എന്നുപോലെ.
പ്രണയം, ഒരു അമൃതം, ഹൃദയത്തിന്റെ ഗതി നിശ്ചയിക്കുന്ന,
നമ്മെ സമാധാനത്തിലും, ശക്തിയിലും, വിശ്വാസത്തിലും ഒന്നിച്ച് നയിക്കുന്ന ഒരു പഥമാണ്.
പ്രണയം ഒരു കാറ്റ്, നിശ്ചലതയില്ലാത്ത ചലനം,
പുതിയ അടയാളങ്ങൾ പതിക്കുന്ന ഓരോ പാതയിലും,
അത് ഒരു സംഗീതം, കാലത്തിനിടയിൽ മറന്നുപോകുന്ന,
എന്നാലും ഒരു ശബ്ദം പോലെ മനസിൽ പതിയുന്ന.
പ്രണയം ഒരു സ്വപ്നം, വെറും കാഴ്ചയല്ല,
ഓരോ നിമിഷത്തിലും നമ്മെ ബദലാക്കുന്ന,
ഒരു നിത്യ സ്മരണ, ഒരൊറ്റ ഹൃദയത്തിലെ എന്നും നിലയ്ക്കുന്ന ഒരു സംഗീതം.
പ്രണയം, ഒരു സമുദ്രം, നിത്യമായി ഒഴുകുന്ന,
ഒരു ശാന്തതയുടെ തിരമാല, ഹൃദയത്തെ ചുറ്റി നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന.
പ്രണയം, ഒരു വാഗ്ദാനം, കാലയളവും മറന്നുപോകില്ല,
നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങളെ, വിശ്വാസങ്ങളെ, ജീവിതത്തെ തന്നെ മാറ്റിമറിക്കുന്ന,
അത് ഒരു എക്കാലത്തെയും സത്യത്തിന്റെ ശബ്ദം,
നമ്മെ ഒരുമിച്ച് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്ന, ഒരു സമാധാനത്തിന്റെ വഴി.

Anjitha B
I B Sc Zoology

സൂര്യൻ

അസ്തമിക്കുന്നതുവരെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല,
മുന്നോട്ടുള്ള വഴിയിലെ എന്റെ പ്രകാശമായിരുന്നു അതെന്ന്.

ആ സൂര്യതാപം എന്നും എനിക്കൊരു അസ്വസ്ഥതയായിരുന്നു.
ആ പ്രഭ, ജീവിതത്തിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ പരവതാനി വിരിക്കുമ്പോഴും,
അത് എത്ര അമൂല്യമാണെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല.

ഇന്നാ സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചിരിക്കുന്നു.
ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് വെളിച്ചം കെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു.

ഇരുട്ടിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവർ വീഴുമ്പോഴും,
ഒരു മെഴുകുതിരിയെങ്കിലും ആകാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ലല്ലോ.

ഈ നിമിഷം,
ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്നു,
എന്നെ പ്രകാശിപ്പിച്ച ആ സൂര്യനെ.

Shifana S
II B Sc Mathematics

യുദ്ധത്തിന്റെ നാനാർത്ഥങ്ങൾ: ‘പെക്കാറ്റം’ കഥാപഠനം

ബി.സി. 3200-ലാണ് മാനവിക ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യ യുദ്ധമുണ്ടായതായി കരുതുന്നത്. പിന്നീട് ഉണ്ടായ മനുഷ്യന്റെ സാംസ്കാരിക വികാസത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിലും യുദ്ധം അനിഷേധ്യമായി ആഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യുദ്ധം മനുഷ്യ നാഗരികതയുടെ ദുർബലമായ പുറംചട്ടയെ തുറന്നുകാട്ടുകയും ആഴമേറിയതും ആന്തരികവുമായ വിനാശസഹജാവബോധത്തെ അഴിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന ഫ്രോയിഡിന്റെ നിരീക്ഷണത്തിൽനിന്നും യുദ്ധമുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങളെക്കാൾ സങ്കീർണ്ണമാണ് യുദ്ധമുണ്ടാക്കാനുള്ള കാരണങ്ങൾ എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

അത്യാധുനികമായ ഈ ഭൗമലോകത്ത് യുദ്ധം ഇപ്പോൾ അധികാരം നിർമ്മിച്ചെടുക്കാനുള്ള വിശേഷാൽ പ്രവർത്തി മാത്രമല്ല, ജീവിതമരണത്തിനിടയിലുള്ള യുക്തിക്രമങ്ങളെ പുനർനിർമ്മിക്കുക കൂടിയാണ്. സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ, കോർപ്പറേറ്റ്, മൂല്യാധിഷ്ഠിത ഘടകങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുമായിരിക്കും ഇനിയുള്ള കാലത്തെ യുദ്ധങ്ങൾ. അതിന്റെ അർത്ഥതലങ്ങൾ അനന്തമായി ബഹിർഗമിക്കുകയാണ്. പ്രസ്തുത സാധ്യതയെ സർഗാത്മകമായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന കഥയാണ് മനോജ് വീട്ടിക്കാടിന്റെ ‘പെക്കാറ്റം’. ‘പെക്കാറ്റം’ ഒരു ലാറ്റിൻ പദമാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം പാപം എന്നാണ്. യുദ്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഭാവം പാപമാണ് എന്ന ബോധ്യമാണ് കഥാതന്തു. ഒരു പ്രസവാന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്ന് സംജാതമാകുന്ന കഥയിൽ ഗർഭിണിയായ അന്നയും അവളുടെ മാതാവായ സാറയും സഹായത്തിനെത്തുന്ന മറിയവും അനാഥത്വത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. സ്ത്രീക്ക് മാതൃത്വം പോലെയാണല്ലോ പുരുഷന് യുദ്ധവും. സംഘർഷഭരിതമായ സാമൂഹിക അവസ്ഥയിലൂടെയാണ് കഥ ഉടനീളം സഞ്ചരിക്കുന്നത്. സന്നിഹിതമായ യുദ്ധം ആ നാട്ടിലെ സകല ചെറുപ്പക്കാരെയും രാജ്യത്തിന്റെ ചാവേറുകളാക്കി മാറ്റി. ദേശീയത എന്ന വിഷവാക്യത്തിലൂടെ മരണം വഹിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്ന ജീവിക്കുന്ന ശവങ്ങളാക്കി അവരെ പുനരുദ്ധാരണം ചെയ്യിപ്പിച്ചു. അതിനിരയാക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു സാറയുടെയും മറിയത്തിന്റെയും മക്കൾ. മറിയത്തിന്റെ മകൻ അന്നയോടുള്ള ഇഷ്ടത്തെയും ആ അവസരത്തിൽ നിർദാക്ഷിണ്യം വധിച്ചുകളഞ്ഞു.

യുദ്ധം കേവലം അനാഥത്വം മാത്രമല്ല സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. അതൊരു രോഗാതുരമായ

പൈതൃകത്തെക്കൂടിയാണ്. ഭരണകൂടത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിനനുസൃതമായി ആ രാജ്യത്തിലെ മുഴുവൻ യുവജനങ്ങളും രക്തസാക്ഷികളായി മാറി. എന്നാൽ യുദ്ധത്തിന്റെ വിഷധ്വംസനങ്ങൾ അവിടെയും അവസാനിക്കുന്നില്ല. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ പുരുഷന്മാരിലേക്കും അതിന്റെ ഇരുണ്ട സ്പർശനം വ്യാപിച്ചു. വാർധക്യമായവർ മുതൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾ വരെ എന്തിനെന്നും എപ്പോൾ അവസാനിക്കുമെന്നും അറിയാത്ത യുദ്ധത്തിലേക്ക് നടന്നുതുടങ്ങി. അന്നയുടെ അച്ഛനും സാറയുടെ ഭർത്താവുമായ ലാസറും യുദ്ധഭൂമിയിലേക്ക് പോകാൻ ഒരുങ്ങി. സ്വന്തം മകനെ കൊന്ന, ഇനി തന്നെ കൊല്ലാൻ പോകുന്ന ഭാര്യയെയും മകളെയും അനാഥയാക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്ന ആ യുദ്ധഭൂമിയിലേക്ക്. പോകുന്നതിനുമുൻപേ അന്ന ലാസറിനോട് ഒരു ആവശ്യം ഉന്നയിക്കുന്നുണ്ട്: 'അപ്പൻ എനിക്ക് മകനായി പിറക്കണം. ഒരാൺതരിയും അവശേഷിക്കാത്ത ഈ ഭൂമിയിൽ അവനിലൂടെ അപ്പന്റെ തുടർച്ചകൾ ഉണ്ടാകണം.' തന്നെ സൃഷ്ടിച്ച ബീജത്തിൽനിന്നും തന്നെ തനിക്ക് സൃഷ്ടികർത്താവാകണം എന്ന കൊടിയ പാപത്തിലൂടെയാണ് കഥ അവസാനിക്കുന്നത്. ബൈബിളിലെ ലോത്തിന്റെയും പുത്രിമാരുടെയും പുരാവൃത്തത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലായിരുന്നു കഥയുടെ അന്ത്യവും. സദാചാരത്തിന്റെ സ്ഥലകാലഭേദങ്ങളെ തകർത്തെറിയുന്ന കഥ യുദ്ധത്തിന്റെ ഭീകരത മാത്രമല്ല സംസാരിക്കുന്നത്. യുദ്ധം നേടുന്ന വിജയങ്ങൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള മനുഷ്യരുടെ മേൽ ആയിരിക്കും എന്ന വസ്തുത കൂടിയാണ്. കഥയിൽ പലയിടങ്ങളിലും ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുകയും വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. യുദ്ധത്തിനും ദൈവത്തിനും കഥയിൽ സമാനാർത്ഥമാണുള്ളത്. ചരിത്രത്തിലൂടെനീളം കണ്ടതും കേട്ടതുമായ യുദ്ധാന്തരീക്ഷത്തെ മുഴുവനായി ലംഘിച്ചുകൊണ്ടാണ് സമകാലിക യുദ്ധങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നത്. കഥയിൽ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ 'എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളും സമാധാനത്തിലേക്കുള്ള വഴികളാണ്' എന്ന അശരീരി പുറപ്പെടുന്നുണ്ട്. യുദ്ധങ്ങൾ മാത്രമാണ് സമാധാനത്തിന്റെ വഴി. സുസ്ഥിരമായ ഭൂമിക്കായി, സ്നേഹകൃഷ്ടമായ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി യുദ്ധങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. 'പെക്കാറ്റം' കേവലം ഒരു യുദ്ധവിരുദ്ധ കഥ മാത്രമല്ല. സമകാലിക ഭൂമികയിൽ യുദ്ധം അപനിർമ്മിക്കുന്ന ഭീകരമായ മനുഷ്യാവസ്ഥകളുടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകൾ കൂടിയാണ്.

Muhammad Jaffar, Research Scholar, Department of Malayalam

SOMEWHERE IN BETWEEN…

"So… do we ever meet again?"
he asked.

"Hmm… I don't know,"
she replied with a soft smile.

His eyes caught her glow—
the twinkling stars in her brown eyes,
the curls that danced with the wind.

A part of him longed
to gently tuck those strands behind her ear.
He took a deep breath,
acting calm around her presence…
yet he could hear his own heartbeat.
He wondered if it whispered her name.

Oh God… how do I stop loving her?
his heart screamed.

As their footsteps moved forward,
somewhere in between,
their hands hugged each other—
fingers holding on.

The red string pulled tighter,
refusing to let go..

SREEDEVI

3RD YEAR COMMUNICATIVE ENGLISH

प्राकृतिक दुर्घटनाएँ - केरल में

" *ईश्वर का अपना घर* " (GOD'S OWN COUNTRY) कहा जानेवाला " केरल " राज्य अपनी प्राकृतिक सुंदरता के लिए मशहूर है। पश्चिमी घाट कि पहाड़ियों से लेकर अरब सागर के तट तक फैला यह राज्य प्राकृतिक दृष्टि से बहुत ही समृद्ध तथा संवेदनशील हैं। लेकिन पिछले कुछ सालों से हमारा यह राज्य भयंकर और भीषण प्राकृतिक आपदाओं तथा दुर्घटनाओं से जूँझ रही है।

भीषण और अचानक बाढ़, भूस्खलन, समुद्री कटाव, बादल फटना तथा अतिवृष्टि - ऐसी दुर्घटनाएँ पिछले कुछ सालों के बारिश के मौसम में आम बात बन गई हैं। जिले जैसे वायनाड़, इडुक्की, मलप्पुरम में भूस्खलन कोई जान लेवा बनी हुई हैं। इतिहास के सबसे दर्दनाक तथा विनाशकारी त्रासदियों में से एक थी, 2024 के भूस्खलन, जो वायनाड़ जिले के चूरलमला और मुंडक्कयम में हुई थीं। यह घटना सबसे दुखद तथा बुरे सपनों में से एक थी। उन जगह पर रहने वाले अनेकों के घर तबाह हो गए और हजारों कि जान भी नष्ट हो गए। साल 2018 में आई सबसे भयावह बाढ़, केरल के करीब सभी जिले को पानी में डूबा दिया था। अत्यधिक बारिश,और जलबंधकों का अचानक खोलना यह सब बाढ़ के कारण बनी। खेतों में उतनी पानी पकड़कर रखने कि क्षमता नहीं थी और सारे जलाशय भी लबालब भर गए। जिसके कारण जलाशय के आस-पास के सारे प्रदेश पानी में हो गया।इसी कारण लगभग 400 लोगों कि जान चली गई और लाखों के घर नष्ट हो गए ।इसी प्रश्न से 2018 से हर साल जलाशय के आस-पास के लोग झेल रहें हैं। हर साल मानसून के दौरान केरल के लंबे समुद्रतटीय क्षेत्र, तेज़ लहरें, समुद्री कटाव आदि का शिकार होता रहता है। यह भी केरल के तटीय इलाकों में रहने वाले लोगों के लिए कष्टदाई बन गई है। वहाँ के लोगों की आय का स्रोत ही समुद्र था जो इस समुद्री कटाव के कारण नष्ट होता राहत है। इससे मछुवारों को और उनके परिवार को भारी नुकसान पहुंचता है।

अब हम इन बड़े - बड़े प्राकृतिक आपदाओं के कारण जानते हैं। सबसे पहला और मुख्य कारण है, जलवायु परिवर्तन। मानसून के पैटर्न में अनिश्चितता और बहुत काम समय में अत्यधिक मूसलाधार बारिश पिछले कुछ वर्षों से होती रहती है। पश्चिमी घाट जैसे संवेदनशील क्षेत्रों में अनियंत्रित निर्माण, खदानों और वनों की कटाई इन असंतुलित विकसन इस पर्यावरण के परिवर्तन के कारण बने। सॉइल पाइपिंग के कारण ज़मीन के अंदर कि मिट्टी बारिश बहा ले जाती है, जिससे ढलानें धंस जाती है। तीव्र ढलान वाली पहाड़ियों के कारण पानी और मलबे का बहाव बेहद तेज़ हो गई है। ये सब उन प्राकृतिक परिवर्तनों के कारण तो है ही लेकिन कुछ कारण ऐसे भी हैं जो मनुष्य के अत्यधिक दखलंदाज़ी की वजह से बनी हो। जंगलों, पहाड़ों और जलाशयों को नष्ट करना, हद से ज्यादा प्लास्टिक का उपयोग, कारखानों का निर्माण तथा उनमें से निकलनेवाली धुवां और रासपदार्थों स भारी द्रावक, औद्योगीकरण, और शहरीकरण आदि

मनुष्यों के अतिक्रमों के कुछ उदाहरण हैं। इन सारे कारणों कि वजह से केरल के प्राकृतिक और जलवायु परिवर्तन दिन-पे-दिन बदलते रहते हैं।

केरल में जलवायु परिवर्तन को नियंत्रित करने और इसके प्रभावों को कम करने के लिए प्रकृति-आधारित समाधानों और सतत विकास को प्राथमिकता देना आवश्यक है। इसके लिए पश्चिमी घाट के संवेदनशील पारिस्थितिकी तंत्र का संरक्षण सबसे महत्वपूर्ण कदम है, जहाँ वनों की कटाई और पहाड़ियों पर अनियंत्रित निर्माण पर रोक लगानी होगी। इसके अलावा, राज्य की आद्रभूमि और मैंग्रोव को बचाना और पुनः विकसित करना बेहद ज़रूरी है, जो बाढ़ के पानी को सोखने और समुद्री कटाव को रोकने में प्राकृतिक ढाल का काम करते हैं। स्थानीय स्तर पर सस्टेनेबल एग्रीकल्चर (जैसे- जैविक खेती और ढलानदार भूमि पर सीढ़ीदार खेत), वर्षा जल संचयन, और कार्बन उत्सर्जन घटाने के लिए सौर व हरित ऊर्जा को बढ़ावा देकर केरल को जलवायु आपदाओं से सुरक्षित बनाया जा सकता है।

अंततः, केरल में लगातार बढ़ रही प्राकृतिक आपदाएं प्रकृति का एक स्पष्ट संकेत हैं कि विकास और पर्यावरण के बीच संतुलन बनाना अब बेहद अनिवार्य हो चुका है। केवल आपदा के बाद राहत कार्य चलाना ही काफी नहीं है, बल्कि कड़े नीतियों के कार्यान्वयन, पश्चिमी घाट के संरक्षण, आधुनिक पूर्व चेतावनी प्रणालियों और समुदाय-आधारित तैयारियों के माध्यम से दीर्घकालिक समाधान निकालना होगा। जब तक नीति-निर्धारक और नागरिक मिलकर जलवायु-अनुकूल जीवनशैली को नहीं अपनाएंगे, तब तक "ईश्वर के अपने घर" की सुरक्षा और सौंदर्य को भावी पीढ़ियों के लिए बनाए रखना संभव नहीं होगा।

-Anagha B Shenoy, I BA Hindi

BOOK REVIEW

Maktub

The Alchemist by Paulo Coelho

Some stories are more than just stories—they make us pause, reflect, and look at life differently.The Alchemist by Brazilian author Paulo Coelho is a simple yet deeply meaningful novel about dreams, destiny, courage, and discovering one's true purpose in life.The book is all about chasing and pursuing your own dreams despite the challenges and obstacles that come along the way .

The story follows Santiago, a young shepherd who dreams of finding a treasure near the Egyptian pyramids. Encouraged to pursue his dream, he leaves his familiar life behind and begins a journey filled with challenges, unexpected encounters, and valuable lessons. The journey in search of the treasure leads Santiago to understand the mysteries of nature and the deeper meanings hidden within it. More importantly, his dreams and experiences help him look within himself, turning his quest for treasure into a profound journey of self-discovery and understanding his true purpose.

The book encourages us to look inward and ask ourselves : What is the dream I truly want to pursue ? It reminds us that success is not always about reaching a final destination; the experiences and lessons we gain along the way are equally valuable.“ Remember that wherever your heart is, there you will find your treasure ". In the end, The Alchemist is not just a story about finding a treasure; it is about finding yourself along the way.

" _When you want something, all the universe conspires in helping you to achieve it. "

— Paulo Coelho, The Alchemist_

Jayalakshmi.S, II BA English

CAN FIVE SECONDS BECOME A MEMORY?

My mind always seems to get stuck on one particular subject whenever someone asks me to write. And somehow, that subject is always women.

Is it because I am a woman?

Or is it something else?

Perhaps it is because I am a woman who has watched women being questioned, misunderstood and silenced. I am not necessarily speaking about myself when I speak about women. I am speaking about us. About the experiences that may not always make it into conversations, but somehow remain with us.

And for now, let me ask you, the reader, a question:

Can five seconds become a memory?

I am not saying that only women can relate to what I am about to write. Discomfort, humiliation and helplessness are not exclusive to one gender. But when it comes to certain experiences, women have been repeated witnesses—and repeated victims.

So let me talk about them.

If not us, then who?

Coming back to those five seconds.

So many things can happen in five seconds. A person can make a decision. A door can close. A train can leave a station. Someone can say a sentence that changes the way another person sees themselves.

And sometimes, in those same five seconds, a woman can experience something she will remember for years. Think of a woman travelling on a crowded bus or train. Someone perhaps a stranger, perhaps someone old enough to remind her of her own father stands beside her.

She feels a touch.

At first, she tells herself it was accidental.

Crowded spaces are crowded spaces. People move. Mistakes happen.

Still, she feels uncomfortable.

So she moves away.

That is perhaps her first instinct: to create a little distance between herself and whatever made her uncomfortable.

And then it happens again.

For a moment, she doesn't know what to do.

She freezes.

She may eventually find her voice. She may tell the people around her. Some may support her. Some may remain silent. And some may begin asking questions not about what happened, but about her.

Why didn't you move away earlier?

What were you wearing?

Why were you standing there?

Why didn't you notice it sooner?

Suddenly, the woman who experienced the violation finds herself being examined more closely than the person who caused it. Perhaps the incident ends at a police station. Perhaps the person is asked to leave the bus. Perhaps he disappears into the crowd before anyone can do anything.

But what happens to those few seconds?

Do they disappear simply because the person who caused them has left?

I don't think so.

And it isn't always a physical violation that leaves such a memory. Imagine another woman being humiliated in front of her colleagues, her family, or even her children. Perhaps she made a mistake. Perhaps she didn't. Perhaps someone's frustration found its way towards her, and she became the easiest person to blame.

The incident may last only a few moments.

People may forget it by the next day.

But will she?

Will she forget the faces that watched?

Will she forget the silence?

Will she forget the exact words?

Will she forget the feeling of standing there, wishing those few seconds would simply disappear?

Maybe some moments don't end when the incident ends.

Maybe they continue quietly—in the way we remember, in the way we react, in the way we begin to question ourselves.

I know this because I have experienced a version of it myself.

A seemingly simple touch became something I could not simply forget.

Even now, I can remember the helplessness.

I can remember the people around me.

I can remember the feeling of being watched.

And perhaps the most difficult part is not only remembering what happened, but remembering how powerless I felt while it was happening.

Someone reading this might ask:

Why didn't you respond?

Why didn't you say something immediately?

Why write about it now?

But perhaps that is exactly what we need to understand.

We are human beings.

We do not have a sixth sense that tells us what will happen in the next second. We don't always have the perfect response prepared for something that happens without warning.

Sometimes we speak.

Sometimes we shout.

Sometimes we move away.

Sometimes we freeze.

Sometimes we understand what happened only after it has already happened.

And none of those responses give another person permission to cross our boundaries.

We often expect women to be prepared for everything. We teach them how to be careful, how to dress, where to go, whom to trust, when to return home, where to sit and how to protect themselves.

But perhaps we forget one simple truth:

A woman should not have to predict someone else's wrongdoing in order to deserve safety.

We cannot keep asking women why they did not prevent something that someone else chose to do.

And we cannot measure the seriousness of an experience by the number of seconds it lasted.

Five seconds can be enough to make someone uncomfortable.

Five seconds can be enough to make someone feel helpless.

Five seconds can be enough to change the way someone looks at a crowded bus, a familiar street, a workplace, or even their own reflection.

Five seconds can become a memory.

And perhaps the memory survives not because the woman wants to remember it, but because she was never given the chance to simply forget it.

So the next time we hear a woman speak about something that made her uncomfortable, perhaps we should resist the urge to ask, “Why didn't you...?”

Perhaps we should ask something simpler:

“Are you okay?”

Because sometimes, what a woman needs is not another question about what she should have done.

Sometimes, she simply needs someone to believe that those five seconds mattered.

Because they did.

-Sreepriya S, I MA English

EDUCATION: A DEGREE OR TRANSFORMATION

"Education is our passport to a world of possibilities."

Similarly, it is also a transformation to the reality of life. Degree is not just an educational qualification we hold, it is what we attain, it is a skill or service we provide, and it is the fruit of hardwork we toiled recklessly for. Education builds confidence, communication skills, discipline, empathy and self-awareness. It helps individuals discover their strengths and values. When a person steps into an institution in order to pursue a degree, the three or four years they spend there is not just the period of time for education only. It is infact a period of transformation to a professional human. Campus life shapes us into a better human with experiences, reality and an overview of emotions.

Along with a professional qualification, we also attain certain skills that could only achieve through a campus life. It helps us to overcome the insecurities, improve our self-esteem and through the feedback of tutors, we might even gain the confidence to attend an interview without any fear. Teachers are our second parents they say! But at the same time, the saying 'give respect and take respect' must be remembered.

Now if you think what "transformation" actually looks like, this is it. Real Education doesn't happen in vacuum, and it certainly doesn't end when you submit a final paper. It is a slow process that is messy to be transformed with. The key facts are: learning how to think, not what to think — that glorious moment when it hits you that the thought in your head is just wrong because you were just given only half the story.

Learning from failure — a bad speech, a bad paper — the list goes on and on. The unspeakable feelings that happen in the dorm, the conversations and the unexpected friendships with people who have entirely different views and lifestyle than you.

Don't mistake it for an end, for degrees are only means for achieving professional success. It gets you through the doors, provides you with a good starting point on your career path — but along with transformation and the changes in

your life, that degree phase of life are much more powerful one.

So as you attend your next session, ask yourself something that really matters:

“Am I just collecting credits or am I letting this place change who I am?”

All the best wishes for your big transformation.

- Gangalakshmi R. Kammath, II BA Communicative English

QUEER AESTHETICS IN TWO WORLDS : FILMS – *CALL ME BY YOUR NAME* AND *COBALT BLUE.*

"Oh, to see without my eyes

The first time that you kissed me

Boundless, by the time I cried

I built your walls around me"

- Mystery of Love by Sufjan Stevens

People are likely familiar with these lines. Where there is love, this song shows up. Not knowing this is a soundtrack by a queer artist, used in a queer coming-out film. Imagine being homophobic and using this song to glorify their love, but not respecting every kind of Love. Here, where "Call Me by Your Name" and "Cobalt Blue" meet. The OST belongs to the first film, but the pain echoes in the second as well. With a touch of Kerala aesthetic and a few tears you might not expect. These movies explore the yearning of love and admiring from a distance knowing they have to keep their "not so normal" love as a secret for the sake of the society. The world is too cruel to accept them. What would have happened if their love had been allowed to be "ordinary"? Still with a question mark though.

In Call Me by Your Name, the summer of 1983, somewhere in Northern Italy becomes the stage for the romance of Elio and Oliver that breathes in glances, hesitations and the ache of being apart. There is a kind of silence the movie follows not the silence of emptiness, but of something far more like an unknown realisations, intimacy and lingering, definitely can't be called as grief. When Elio leans into Oliver's chest like it is the only place that makes sense, Oliver lets him, because he felt the same. It's all about those quiet breathing under the moonlight and Oliver seized the moment with "Call me by your name, I'll call you by mine". Does this feeling need more labels? I can't bring myself to leave it, without adding Mr. Perlman's profound Carpe Diem lesson: "Right now, there's sorrow, pain. Don't kill it. And with it, the joy you've felt." This is enough to respect and cherish that first love. The seasons change. Life continues. Winter came. Oliver is getting married. Elio, alone, stares at the fireplace as the soul

stanza of “Mystery of Love” plays in the background while his tears become the witness of that heartfelt goodbye. In that final scene, time itself becomes a character. Here the film reminds the viewer with one of life’s most universal truths: nothing lasts but it does have its own beauty in our life.

Cobalt Blue, let's say it is the depressed and complicated version of Call Me by Your Name. The movie navigates desire, duty and the crushing weight of silence that surrounds a queer boy. It is also a sharp critique of patriarchy, gender roles and the way women are suppressed and silenced. The storyline goes like- when an aspiring author (Tanay) and his hockey player sister (Anuja) both fall for the mysterious paying guest at their home. On the other hand, the film silently highlights how patriarchy hides so “normal” in everyday life. Tanay’s father calling his wife a ‘perfect mother’ sounds like praise, but it is also a cage: she must remain obedient, self-sacrificing and silent. Anuja is forced into a marriage she never chose and the Nun never wanted to be one- these details are loud enough to be heard. And last but not least, the words of Tanay’s Professor: “You and I are criminals in India” revealing how patriarchy harms every soul, just in different ways. For queer viewers, this ache is often doubled. As the painter guy disappeared, both siblings felt devastated. There, Tanay's monologue “Never make plans with your Lover” screams his miserable situation and obscure hope for his lover. In the end, both siblings choose indulgence over obedience, though they express this choice differently yet didn't sacrifice their passion. Anuja openly elopes to pursue her career as a hockey coach, as she chooses resilience. While Tanay drowned in that love; later he converts his forbidden desire, loss and memory into literature.

How are these movies connected? Different worlds, same wound: shows how queer love is shaped less by personal choice but by the silence, fear and unspoken rules of the worlds around them. Both universes are far from modernity, where time feels like time. Each glance, each brush of the hand, carries unbearable weight. Call Me by Your Name shows us a love that is beautiful but not allowed to grow because Oliver’s family remains homophobic. And in Cobalt Blue, Indian “culture” and patriarchy what more can we expect? The protagonists remain closeted, hidden, always alone with what they feel. We are not closing this article without mentioning the Directors’ distinctive vision and brilliance in perspective handling. Luca Guadagnino and Sachin Kundalkar have done a masterful execution. Showing how the characters’ body part reveals the feelings. Nature, breathing sounds, even the eyelashes spoke

unwritten dialogues. And that, what would happen if people adored books a little too much, yeah resulting in these film adaptation masterpieces.

In an era where queer visibility is growing but acceptance is still uneven, Call Me by Your Name and Cobalt Blue remind us that the hardest battles are often internal: the fear of being seen, the cost of honesty, and the grief of love that never gets to be fully lived. Both films sadly reveal that, Home, something that is supposed to be a place of safety and comfort, can also be the first prison for both queer selves and women's freedom. These films became not only a reflection of desire, but also a quiet mourning for the love and passion that had to be hidden rather than worn with pride and the moments that had to be suppressed rather than cherished.

-Aparna Sarjish, II BA English

IN THE SHADOW OF ADHARMA

A Creative Retelling Inspired from the Mahabharata

The morning sun rose over Kurukshetra, but its golden light could not remove the darkness in the hearts of the warriors. Two great armies stood facing each other. On one side were the Pandavas, on the other side were the Kauravas, the sons of King Dhritarashtra. Between them lay a vast field filled with chariots, horses, weapons and soldiers, waiting for the war to begin. Among the Kaurava soldiers stood Yuyutsu. He was the son of Dhritarashtra, but he was not one of Gandhari's 100 sons. His mother was a woman from the Vaishya community who served in the royal palace. Although Yuyutsu had grown up with the Kauravas, he had always felt different from them. Yuyutsu had watched Duryodhana's jealousy grow year after year. He had seen the Pandavas being treated unfairly. He had seen Draupadi insulted in the royal court while many powerful elders remained silent. He had also seen the cruel laughter in the palace when the Pandavas were sent to exile. Each incident had left a wound in his heart.

Now, standing on the battlefield, Yuyutsu looked towards the Kaurava army. Duryodhana stood proudly in his chariot, Dushasana and the other Kauravas beside him. They were his brothers, they shared his blood and his childhood. Then Yuyutsu looked towards the Pandavas. He saw Yudhishthira, calm and dignified. He saw Bhima holding his powerful mace. He saw Arjuna beside Krishna. They had often treated him with more kindness than his own brothers.

A question rose in Yuyutsu's mind: If I fight for the Kauravas, will I be fighting for my family or for injustice? At that moment, Yudhishthira stepped forward and spoke loudly:

"Let anyone who wishes to fight for the side of Dharma come to our side. No one will be rejected."

The battlefield became silent.

Duryodhana quickly turned towards Yuyutsu. "Do not even think about it," he warned. "You are my brother, your place is with us." Yuyutsu looked at his bow, his hands trembled. He remembered the Pandavas' suffering. He remembered Draupadi's tears. He remembered how greed and pride had destroyed the peace of the kingdom.

For so many years Yuyutsu had tried to remain silent. He had thought his brothers would change, but now there was no place left for silence.

Blood may give me a family, he thought, but my choice will decide who I am. Yuyutsu slowly lowered his bow. Then he stepped out of the Kaurava army.

Duryodhana shouted, "Stop!" With every step Yuyutsu felt as if he was leaving behind his childhood, his palace, and the brothers with whom he had grown up.

Some soldiers mocked at him, others called him a traitor. Their words followed him across the battlefield. Yet Yuyutsu continued walking. When he reached the Pandava side, Yudhishthira respectfully welcomed him.

"You have chosen a difficult path," Yudhishthira said.

"I know," Yuyutsu replied, "but I cannot fight for something I believe is wrong."

The war began. For 18 terrible days Kurukshetra shook with the sound of weapons and cries. Brothers and great warriors fell one after another.

Yuyutsu fought bravely beside the Pandavas, but victory did not bring him happiness. Every fallen Kaurava reminded him of the family he had left behind. At last, the war ended.

The Kauravas had been destroyed. Duryodhana was dead and almost all his brothers had fallen. Yuyutsu stood alone on the battlefield. Broken flags moved in the evening wind. The proud kingdom that had once been filled with music and laughter now lay in silence. Yudhishthira came and placed a hand on his shoulder. "You saved your honour," he said. Yuyutsu looked at the battlefield. "But I could not save my family," he answered. Yudhishthira remained silent. Later, he helped protect the young king Parikshit and worked for the welfare of the people. People remember Yuyutsu as the only son of Dhritarashtra who survived the war, but Yuyutsu did not think of himself as a survivor. He had not left his brothers because he hated them, he had left them because he could no longer support injustice.

The bravest person is not always the one who defeats an enemy. Sometimes the bravest person is the one who stands against injustice, even when injustice comes from one's own family.

-Krishnapriya R L, II BA Communicative English

FYUGP-സിദ്ധാന്തങ്ങളും കാറ്റിൽ പറക്കുന്ന പ്രയോഗക്ഷമതയും : ഒരു പുനർവിചാരം

വിജയനിൽ നിന്ന് തുടങ്ങാം. വിജയൻ, ചിന്താവിഷ്ടയായ ശ്യാമള എന്ന ചിത്രത്തിലെ നായക കഥാപാത്രമാണ്. തൊഴിൽപരമായി അയാളൊരു അധ്യാപകനാണ്. പക്ഷേ, സ്വന്തമായി ഒരു ബിസിനസ് നടത്തി വിജയിക്കണം എന്നതാണ് അയാളുടെ ആഗ്രഹം. അയാൾ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യതും അതിനാണ്. ചിത്രത്തിൽ അയാൾ വിവിധതരം ബിസിനസുകൾ നടത്തുന്നതും അവ പരാജയപ്പെടുന്നതുമായ കാര്യം പരാമർശിക്കുന്നുമുണ്ട്. തന്റെ അറിവിനെക്കുറിച്ച്, അതിന്റെ ഉപയോഗക്ഷമതയെ കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായ ബോധ്യത്തോടെയാണ് അയാളുടെ സഞ്ചാരം. അയാളുടെ ഇത്തരം പ്രവർത്തികളെ എടുത്തുചാട്ടമായി കാണുന്ന ഭാര്യയെ, താൻ പഠിച്ച വലിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പറഞ്ഞ് ഭയപ്പെടുത്തുകയും കളിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു . ഭാര്യയാവട്ടെ അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രമുള്ള ഒരു സ്ത്രീയാണ്. ചിത്രത്തിന്റെ ക്ലൈമാക്സ് ആകുമ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ കീഴ്മേൽ മറിയുന്നു. വിജയന്റെ അഭാവത്തിൽ കുടുംബം നോക്കാനായി, ബിസിനസിന്റെ വലിയ തത്വങ്ങൾ അറിയാത്ത ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയിട്ടില്ലാത്ത ആ സ്ത്രീ ബിസിനസ് നടത്തുകയും അത് വിജയകരമായി മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്യുന്നത് നാം കാണുന്നു.

ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രയോഗക്ഷമതയെക്കുറിച്ച് (Efficiency) സമൂഹത്തിന് മൊത്തത്തിലുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ സൂചകമായി മുകളിൽ പറഞ്ഞ സന്ദർഭത്തെ കാണാം എന്ന് കരുതുന്നു. നമ്മൾ നൽകുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് ലഭ്യമായിട്ടുള്ള ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് എത്രത്തോളം പ്രയോഗക്ഷമതയുണ്ട് എന്ന ചോദ്യം ഇപ്പോഴും പ്രസക്തമാണ്. അത് വ്യക്തികളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന മറുപടിയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ അമേരിക്കൻ ഫിലോസഫി കാര്യസാധ്യതാവാദം (Pragmatism) എന്ന ആശയം മുന്നോട്ട് വച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ ആശയ സ്വാധീനം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലും കാണാവുന്നതാണ് . ഇതിന്റെ തുടർച്ചയായി NEP 2020നെ സാമാന്യർത്ഥത്തിൽ കരുതാവുന്നതാണ്.

കേരള സർവകലാശാല അടക്കമുള്ള സർവകലാശാലകൾ NEP2020 ൽ തങ്ങളുടെതായ കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ വരുത്തിയാണ് FYUGP പ്രോഗ്രാമായി കേരളത്തിൽ നടപ്പിലാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാവാം NEP2020 ൽ നിന്ന് വിഭിന്നമായി പ്രായോഗിക പരിശീലനം(Internship) നാലാം

സെമസ്റ്ററിൽ തന്നെ പൂർത്തീകരിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് (കേരളത്തിലെ തന്നെ ചില സർവകലാശാലകളിൽ ഈ കാര്യത്തിൽ ചെറിയ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്).

ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യത്തിന് സാധ്യതയുണ്ട്. പ്രായോഗിക പരിശീലനം എന്ന ആശയം പ്രായോഗികമായി എത്രത്തോളം സാധ്യമാണ് എന്നതാണ് ആ ചോദ്യം. ഈ ചോദ്യം NEP2020 എന്ന ആശയത്തിന്റെ വേരുകളെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന ഒന്നാണ്. കാരണം, ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ പ്രായോഗിക പരിശീലനത്തിലൂടെ മെച്ചപ്പെട്ട തൊഴിൽ സാധ്യതകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നതാണല്ലോ NEP2020 ന്റെ പ്രഖ്യാപിത ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്ന്.

 പ്രായോഗിക പരിശീലനം എന്നത് എല്ലാ വിഷയങ്ങൾക്കും(subject) നൽകാവുന്ന ഒന്നല്ല.

 അമൂർത്തമായ (abstract) എല്ലാ ആശയങ്ങളെയും സമൂർത്തമായ (concrete) ഒന്നായി മാറ്റാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ് അതിന് കാരണം. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് താല്പര്യമുള്ള മേഖല എന്താണെന്ന് കണ്ടെത്തി പരിശീലനം നേടണം എന്ന് താല്പര്യപ്പെടുമ്പോൾ വിഷയ സ്വീകരണത്തിൽ നൽകുന്ന വൈവിധ്യം പരോക്ഷമായി ഇല്ലാതാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഒരു വ്യക്തിക്ക് കേവല താല്പര്യ മാത്രം മുൻനിർത്തി ഒരു വിഷയം അറിയാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും ഇല്ലാതാകുന്നു.

 ഇത്തരം വിചാരങ്ങൾക്കിടയിലും FYUGP നൽകുന്ന വെളിച്ചം കണ്ടില്ല എന്ന് നടിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇതിനുമുമ്പുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ രീതികൾ കേവലം 'മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്' (understanding) മാത്രമാണ് പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നത് . അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഫ്യൂസായ ഒരു ബൾബ് മാറി ഇടാൻ അറിയാത്ത ഭൗതികശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥിയെയും , ഒരു കഷ്ണം സോപ്പ് നിർമ്മിക്കാൻ അറിയാത്ത രസതന്ത്ര വിദ്യാർത്ഥിയെയും , എന്താണ് പഠിക്കുന്നതെന്നും എന്തിനാണ് പഠിക്കുന്നതെന്നും അറിയാത്ത ഗണിതശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥിയെയും മറ്റുമാണ് ആ വിദ്യാഭ്യാസ രീതി ഏറെക്കുറെ അവശേഷിപ്പിച്ചത്. അത്തരം ഒരു സമ്പ്രദായത്തെ അപനിർമ്മിച്ച് പുതിയൊരു ലോകം FYUGP സ്വപ്നം കാണുകയെങ്കിലും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

'Learning by Doing' എന്ന ആകാശം മുട്ടുന്ന ആശയത്തിന്റെ നിഴൽ മാത്രമാണ് പ്രായോഗിക തലത്തിൽ FYUGP നമുക്ക് നൽകുന്നത് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നിലനിൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ, വ്യത്യസ്തമായ വിഷയങ്ങളെ(subjects), സയൻസ് എന്നോ ആർട്സ് എന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ഓരോ കുട്ടിക്കും അവരുടെ താൽപര്യത്തിന് അനുസരിച്ച് തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സാധ്യത FYUGP മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നുണ്ട് എന്നത് മറക്കാവുന്നതല്ല.

 വിജയനിൽ നിന്ന് തുടങ്ങിയത് പോലെ വിജയനിലൂടെ തന്നെ ഇത് അവസാനിപ്പിക്കാം എന്ന് കരുതുന്നു. പക്ഷേ ഇത് മറ്റൊരു വിജയനാണ്. എസ് ഹരീഷ് എഴുതിയ പട്ടുനൂൽപ്പുഴു എന്ന നോവലിലെ കഥാപാത്രമാണ് ഇയാൾ. വിജയൻ ഒരു റേഷൻ കടക്കാരനാണ്. അയാൾ ചെയ്ത എല്ലാ ബിസിനസുകളും,

റേഷൻകട ഉൾപ്പെടെ, പരാജയമാണ്. ഓരോ ബിസിനസും തുടങ്ങുമ്പോൾ അതെങ്ങനെയാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നും എങ്ങനെ അത് വിജയിപ്പിക്കാം എന്നും വ്യക്തമായ ധാരണയുള്ള ആളാണ് അയാൾ. പക്ഷേ പ്രായോഗികതലത്തിൽ എല്ലാം പരാജയപ്പെട്ട്, സ്വന്തം മകന്റെയും ഭാര്യയുടെയും മുന്നിൽ അപമാനിതനായി നാട്ടുവിടേണ്ടി വരുന്ന ഒരാൾ. ഒരു വിജയനിൽ തുടങ്ങി അടുത്ത വിജയനിൽ എത്തുമ്പോൾ FYUGP മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന ആശയലോകം കീഴ്മേൽ മറിയുന്നു എന്ന് കരുതാൻ വയ്യ. പക്ഷേ നിലവിലെ ഒരു സമ്പ്രദായത്തെ കഴുത്ത് ഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തിയതിനു ശേഷം അതിന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ എഴുതി വയ്ക്കുന്ന വികാരനിർഭരമായ സ്മാരകലേഖം (Epitaph)ആവരുത് പുതിയ സമ്പ്രദായം എന്ന് മാത്രം.

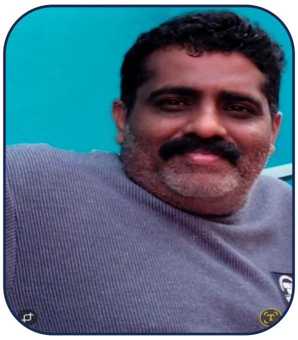

P. Amalraj, Associate Professor, Department of Mathematics

THE FIRST RS. 1000: WHY EVERY STUDENT SHOULD LEARN TO SAVE

Is there a premise to save?

“Sir, I have a problem. I need Rs. 3,000 urgently. My mother has to pay a medical bill, and I Do not have anything left.”

He was a college student. There was nothing unusual about his spending. Bus fare, food, mobile recharge, an occasional movie, a few online purchases and the usual expenses of college life. Yet, somehow, the money he received every month disappeared.

“Where did all the money go?” I asked.

He smiled.

“Honestly, sir, I Do not know.”

That answer is more common than we think.

Money usually doesn't disappear in one big transaction. It disappears in small amounts—a Rs. 60 snack, Rs. 150 spent online, a subscription we forgot about, an unnecessary purchase because “it was on offer.” Individually, these expenses appear harmless. Together, they can consume almost everything we have.

And that is where the habit of saving begins.

Saving is not about being rich....

Many students think saving is something they will start after getting a job.

“I'll start saving when I earn Rs. 30,000.”

Then the salary becomes Rs. 40,000.

“I'll start saving when I earn Rs. 50,000.”

And somehow, the person continues to live from salary to salary.

The truth is that saving is a habit before it becomes an investment.

If you receive Rs. 3,000 a month, try keeping aside Rs. 300. If you receive Rs. 5,000, try Rs. 500. It may seem insignificant. But the objective at this stage is not to become wealthy. It is to learn to keep something aside before spending everything.

Your first target could simply be Rs. 1,000.

Then Rs. 5,000.

Then Rs. 10,000.

The amount will grow, but more importantly, so will the habit.

Give your savings a destination

Saving becomes much easier when the money has a purpose.

Imagine a student who wants to buy a laptop costing Rs. 45,000.

Instead of asking his parents for the entire amount, he decides to contribute Rs. 1,500 every month from his pocket money and small part-time earnings. In a year, he has Rs. 18,000. Perhaps his parents contribute the balance.

The laptop now means something different. It is not simply something bought for him. He has worked and saved for it.

Another student may want to attend a professional course after graduation. Another may want to fund a certification. Someone else may want money for higher studies.

The purpose may be different, but the principle is the same:

When you give your money a purpose, you become more careful about where it goes.

Where can those savings go?

Once you have developed the habit of saving, the next question is: What should I do with the money?

There is no single answer. Different financial products serve different purposes.

A savings account is useful for money that you may need quickly, particularly for emergencies.

A Recurring Deposit (RD) can be useful if you want to put aside a fixed amount every month and build discipline.

A Fixed Deposit (FD) may be considered for money that you Do not need immediately and want to keep for a specified period.

Then comes the world of investments. Let us start with Mutual Funds...

Mutual Funds: Let your small savings participate in the market

Suppose a student can spare Rs. 1,000 every month.

Instead of allowing that Rs. 1,000 to disappear into small expenses, the student learns about Systematic Investment Plans (SIPs) and begins investing regularly in a suitable mutual fund after understanding the scheme and its risks.

Rs. 1,000 a month means Rs. 12,000 a year.

Over several years, the student's contributions accumulate, and the investment may grow depending on market performance. The important point is that the student has converted a small, regular saving habit into a long-term investment habit.

A mutual fund pools money from many investors and invests it in securities such as shares, bonds and other instruments, with professional fund managers managing the portfolio. This can be particularly useful for someone who wants exposure to investments but does not yet have the knowledge or time to select individual shares.

For example, suppose a student starts a Rs. 1,000 monthly SIP at age 20 with a long-term goal of building money for higher education or another future need. The student should not look at the investment every morning and panic when markets fall. The purpose is long-term wealth creation, and returns are not guaranteed.

But never choose a mutual fund merely because someone on Instagram or YouTube says it will give “huge returns.” Understand the scheme, its risk level, costs and suitability for your goal.

What about buying shares?

This is where things become interesting.

A student may eventually become curious about investing directly in shares.

Suppose you regularly use a particular company's products. You notice that its business is expanding, its revenues and profits have been improving, it has a strong reputation and you understand, at least broadly, how it makes money.

Do not immediately buy the share.

Observe first.

Read about the company. Look at its financial performance. Understand its business. Watch how the share behaves over time. Learn what affects the company's profits. Compare it with competitors. Understand the risks.

Only after learning should you consider investing a small amount that you can afford to keep invested for the appropriate period.

When you buy a share, you are not simply buying a number that moves up and down on a mobile screen. You are buying a small ownership interest in a business. If the business grows, the investment may grow; if the business performs badly, the share price can fall. Dividends, when declared, are not guaranteed.

This is why the stock market should not be treated like a lottery.

A good student investor should be a learner first and an investor second.

And remember: money required in the near future should generally not be exposed to highly volatile investments simply in the hope of earning more. The investment should match the goal, time horizon and risk tolerance.

Do not just save money. Save your energy.

There is another resource students possess in abundance but often waste: time and energy.

Think about two hours spent scrolling through reels every evening.

Now imagine what those same two hours could do.

One hour could be spent learning Excel, accounting software, digital marketing, graphic design, video editing, communication or another skill.

The other hour could be used to earn.

You do not have to become a full-time employee while studying. Even a small amount of productive work can give you three things that money alone cannot buy:

Experience..... Confidence.......... Independence..............

A student who earns Rs. 3,000 from part-time work could perhaps divide it like this:

Rs. 1,500 – personal expenses
Rs. 1,000 – savings/investment
Rs. 500 – learning or skill development

The exact numbers are not important. The habit is to earn, save, invest and learn.

Can students work part-time in Alappuzha?

Yes. But the objective should not be simply to find "any job." The ideal part-time work should provide some income without damaging your studies, preferably within one or two hours a day or on selected days.

Students can explore:

- Home tuition for school students
- Teaching assistance at tuition centres
- Content writing
- Social-media assistance
- Video/reel editing
- Digital marketing
- Data-entry or back-office work
- Freelancing based on existing skills
- Part-time sales or customer-support work
- Delivery work, where appropriate and safe

Current online listings for Alappuzha include several part-time and flexible opportunities, including teaching, content-related, digital-marketing, sales, customer-service and delivery roles. Some listings specifically mention flexible schedules, and there are advertisements for teaching work involving around two hours a day.

A student who teaches two schoolchildren for an hour each evening could earn a modest amount each month. More importantly, that student is developing communication skills, responsibility and confidence.

That is a much better use of two hours than endlessly scrolling through a phone.

But students should be careful. Never pay money to get a job. Be suspicious of offers promising very high income for almost no work, and never share OTPs, passwords or banking credentials with unknown persons.

Your first investment may not be money

Perhaps the biggest investment a student can make is in oneself.

Learning a skill can increase future earning capacity.

Saving Rs. 500 a month can develop financial discipline.

Investing Rs. 1,000 a month can introduce you to long-term wealth creation.

Spending two hours a week understanding the stock market can develop financial awareness.

Teaching a school student can improve your communication skills.

All these things may appear small today.

But life is often shaped by small things repeated consistently.

The student who once came to me asking for Rs. 3,000 eventually started saving a little every month. He did not suddenly become rich. He simply stopped allowing every rupee to disappear.

A few months later, he said:

"Sir, I now have Rs. 8,000 saved. It may not be a lot, but at least I know that if something happens, I have something of my own."

That is what saving gives a young person.

Not just money.

Not just returns.

It gives confidence. It gives choices. It gives freedom.

So do not wait for your first salary.

Start with your first Rs. 100.

Then your first Rs. 1,000.

Learn how money works.

Find ways to earn.

Save a part of what you earn.

Invest only after understanding.

And most importantly, make your money work towards a goal rather than simply disappear into your day-to-day life.

Your future self will thank you.

Dr. Prasanth S. Pai

Assistant Professor of Commerce

Sanatana Dharma College, Alappuzha

THE TRILLION DOLLAR EQUATION : THE STORY OF AN EQUATION THAT DRIVES THE WORLD ECONOMY

$$\frac{\partial V}{\partial t} + rS\frac{\partial V}{\partial S} + \frac{1}{2}\sigma^2 S^2 \frac{\partial^2 V}{\partial S^2} - rV = 0$$

The Black-Scholes equation.

The equation that is going to be discussed in this article is known as the Black–Scholes equation (also called the Black–Scholes–Merton equation).

In mathematical finance, the Black –Scholes equation is a partial differential equation (PDE) governing the price evolution of derivatives under the Black–Scholes model. Broadly speaking, the term may refer to a similar PDE that can be derived for a variety of options, or more generally, derivatives.

The Black–Scholes or Black–Scholes–Merton model is a mathematical model for the dynamics of a financial market containing derivative investment instruments such as “futures” or “options”.From the parabolic partial differential equation in the model, known as the Black–Scholes equation, one can deduce the Black–Scholes formula, which gives a theoretical estimate of the price of European-style (in India we use European-style options) options and shows that the option has a unique price given the risk of the security and its expected return (instead replacing the security's expected return with the risk-neutral rate). The equation and model are named after economists Fischer Black and Myron Scholes. Robert C. Merton, who first wrote an academic paper on the subject, is sometimes also credited.

The main principle behind the model is to hedge the option by buying and selling the underlying asset in a specific way to eliminate risk. This type of hedging is called "continuously revised delta hedging" and is the basis of more complicated hedging strategies such as those used by investment banks and hedge funds.

This single equation spawned four multi-trillion-dollar industries:-

- Exchange-traded funds
- Over The counter derivative securities
- Credit default swaps
- Securitized debt

and transformed everyone’s approach towards risk.

At its core, this equation comes from physics, from discovering atoms, understanding how heat is transferred,

and how to beat the casino at blackjack. So maybe it shouldn't be surprising that some of the best to beat the stock market

were not veteran traders but physicists,

scientists, and mathematicians.

This equation's derivation is not a single man's effort, neither is it a couple of years of hard work. The derivation of this equation spans centuries, across countries and timelines. This

equation came into being as a combined result of great people's mutual contribution across fields and timelines. Great people were able to stand on the shoulders of giants to make this equation possible.

This equation's story can efficiently be told using four mutually connected stories. The four stories are as follows:-

1. The billionaire mathematician and the madness of people.

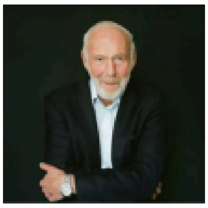

Jim simons(1938-2024)

In 1988, a mathematics professor named Jim Simons set up the Medallion Investment Fund, and every year for the next 30 years, the Medallion Fund delivered higher returns than the market average, not just by a little bit; it returned 66% per year. At that rate of growth, an investment made in 1988 worth $100 would be worth $8.4 billion today. This made Jim Simons the richest

mathematician of all time (having a net worth of 30.7 billion dollars)

Before Simons had any exposure to the stock market, He was a mathematician. His work on Riemann geometry was instrumental in many areas of mathematics and physics, including knot theory, quantum field theory, and quantum computing Chern - Simons theory laid the mathematical foundation for string theory.

In 1976, the American Mathematical Society presented him with the Oswald Veblen Prize in geometry. But at the top of his academic career, Simons went looking

for a new challenge. That is when he decided to establish Renaissance Technologies. When he founded Renaissance Technologies in 1978, his strategy was to use machine learning to find patterns in the stock market.

Patterns provide opportunities to make money. His rationale was that the market is far too complex for anyone to be able to make predictions with certainty.

Leonard Baum(1931-2017)

Simons had worked for the US Institute for Defense Analysis

during the Cold War, breaking Russian codes by extracting patterns from masses of data. Simons was convinced that a similar approach could beat the market. He then used his academic contacts to hire a bunch of the best scientists he could find. One of these was Leonard Baum, a pioneer of Hidden Markov models.

Just as Einstein realised that although we can't directly observe atoms, We can infer their existence through their effect on pollen grains (further discussed in the article).

Hidden Markov models aim to find factors that are not directly observable, but do affect what we can observe and soon after that, Renaissance launched their now-famous Medallion fund. Using hidden Markov models and other data-driven strategies, The Medallion fund became the highest-returning investment fund of all time.

But being good at mathematics doesn't

guarantee success in financial markets.

Just ask Isaac Newton.

Isaac Newton(1643-1727)

In 1720, the 77-year-old Isaac Newton was wealthy and prosperous.

He had made a lot of money working

as a professor at the University of Cambridge for decades and as the master of the Royal Mint.

His net worth at that time was £30,000 the equivalent of 6 million dollars today.

Newton used to invest in stocks at that time and One of his big bets was on the South Sea Company, which used to ship enslaved Africans across the Atlantic.

The South Sea Company's business was booming and their share price grew rapidly. By April of 1720, the value of Newton's shares had doubled, so he sold his stock. But the stock price just kept going up and out of FOMO Newton bought back the rapidly growing shares by June. He kept buying shares even as the price peaked. When the price started to fall, Newton didn't sell; instead, he bought more shares thinking he was buying the dip, but there was no rebound, and ultimately he lost around a third of his wealth. When asked why he didn't see that coming, Newton responded, "I can calculate the motions of the heavenly bodies, but not the madness of people."

So what did Simons get right that Newton got wrong? Well, for one thing, Simons was able to stand on the shoulders of giants.

THE GIANTS

2. Thales of Miletus and the Radiation of Probabilities.

Louis Bachelier (1870-1946)

The pioneer of using mathematics to model financial markets was the French mathematician Louis Bachelier. Both of his parents died when he was 18 and he had to take over his father's wine business. After a few years, he sold the business and

moved to Paris to study physics. Since he needed a job to support himself and his family he found a job at the Bourse (The Paris Stock Exchange). And inside the bourse, he saw Newton's "madness of people" in its rawest form.

Hundreds of traders screaming prices, making hand signals, and doing deals, among all this madness the one thing that captured Bachelier's most interest was a type of contract named “options”

2.(a) Options

In finance, an option is a contract that conveys to its owner or the holder, the right, but not the obligation, to buy or sell a specific quantity of an underlying asset or instrument at a specified strike price on or before a specified date, depending on the style of the option.

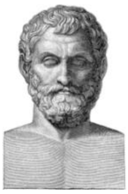

Thales of Miletus(626 BC-545 BC)

The earliest known options were bought around 600 BC by the Greek philosopher Thales of Miletus.

The story goes like this: Thales of Miletus had predicted the summer yield of olives that time and he had predicted it would yield a bumper crop of olives, to make money off that idea he did something which in today's terms is known as “call option”.

Thales did not have enough money to purchase olive presses at the time which he had predicted to be in high demand by that summer, so he went to all the existing olive press owners of that time and paid them a little bit of money to secure the option to rent their presses in the coming summer for a specified price. When the harvest came, Thales was right, there were so many olives that the price of renting a press skyrocketed. Thales paid the press owners their pre-agreed price,

and then he rented out the machines at a higher price and pocketed the difference. By this transaction, Thales had executed the first known call option to humankind.

There are two kinds of options available in the financial markets:-

1. Call option

2. Put option

1. Call option: A call option gives you the right, but not the obligation to buy something at a later date for a set price

known as the strike price.

2. Put option: A put option gives you the right, but not the obligation to sell something at a later date for the strike price.

*Put options are useful if you expect

the price to go down.

* Call options are useful if you expect the price to go up.

Henri Poincaré(1854-1912)

Young Bachelier who was already interested in probability thought there had to be a mathematical solution to this problem and he proposed this as his PhD topic to his advisor Henri Poincaré.

Looking into the mathematical aspect of finance wasn't something that people did back then so Bachelier had not expected Poincaré to agree, but to Bachelier's Surprise, Poincaré agreed.

To accurately price an option, we need to know what happens to a stock price over time. The price of a stock is set by a tug of war between buyers and sellers, when more people want to buy a stock, the price goes up and when more people want to sell a stock, the price goes down.

The factors affecting the number of buyers and sellers of a particular stock can range from weather to politics, from new competitors to innovations to almost anything. So Bachelier realized that it's virtually impossible to predict all these factors accurately. So Bachelier introduced a new concept known as the “Random walk hypothesis” to model the evolution of a stock price over time.

Joseph Fourier(1768-1830)

The random walk hypothesis is a financial theory stating that stock market prices evolve according to a random walk (so price changes are random) and thus cannot be predicted and a random walk, (sometimes known as a drunkard's walk) is a stochastic process that describes a path that consists of a succession of random steps on some mathematical space.

It is a well-known statistical fact that a collection of random walks will create a predictable pattern; that is it will create a normal distribution (also known as Gaussian distribution) So according to Bachelier the future price of a stock is described by a normal distribution centred on the current price which eventually will spread out over time

Bachelier realised he had rediscovered the exact equation that describes how heat radiates from regions of high temperature to regions of low temperature which was first discovered by Joseph Fourier back in 1822. So Bachelier called his discovery the "radiation of probabilities"

Since Bachelier was writing about finance, the physics community didn't take any notice but the mathematics of the random walk would go on to solve an almost century-old mystery in physics.

3. Scottish Botanist and Random walk

Robert Brown (1773-1858)

The year is 1827 and Scottish Botanist Robert Brown had noticed a strange phenomenon under his microscope. Brown noticed that the pollen grains of the plant Clarkia pulchella which was immersed in water exhibited random motion. Since Brown did not know whether it had something to do with the pollen being a living thing, he went on to experiment with non-organic particles such as dust from Lava and

meteorite rock. Again he saw them moving around in the same way. This motion later came to be known as brown in motion. But what caused it remained a mystery

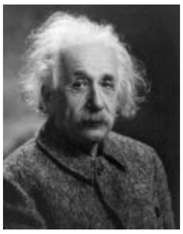

Albert Einstein(1879-1955)

Many bright Minds went on to unravel the mystery behind this phenomenon and at last, the answer was found by the German theoretical physicist Albert Einstein which he had published in his paper in 1905. In this finding he modelled the motion of the following particles as being moved by individual water molecules Einstein's contribution led to the solution of a century-old puzzle; Einstein had found definitive evidence that atoms and molecules exist. For this modelling Einstein had also developed the same random walk hypothesis without having any idea that the same thing was uncovered 5 years earlier by

Louis Bachelier and was published in Bachelier's doctoral thesis, The Theory of Speculation (1900)

4. Counting cards and Black -Scholes- Merton

Edward Thorpe(1932-Present)

In the 1950s, a young physics graduate, Ed Thorpe was doing his PhD in Los Angeles, but a few hours' drive away,

Las Vegas was quickly becoming

the gambling capital of the world,

and Thorpe saw a way to make a fortune.

He headed to Vegas and sat down at the blackjack table, back then, the dealer only used a single deck of cards, so Thorpe was able to keep a mental note of all the cards that had been played as he saw them. This allowed him to work out if he had an advantage. He would bet a bigger portion of his funds when the odds were in his favour and less when they weren't.

He had invented card counting.

This is a remarkable innovation,

considering blackjack has been around

in various forms for hundreds of years, and for a while this made him a lot of money. But the casinos got wise to his strategy and they added more decks of cards to the game to reduce the benefit of card counting. So Thorpe took his winnings to

what he called the biggest casino on Earth, the stock market where he started a hedge fund that would go on to make a 20% return every year for 20 years,

the best performance ever seen at that time. And he did it by transferring the skills he honed at the blackjack table to the stock market.

Thorpe pioneered a type of hedging,

a way to protect against losses by balancing transactions.

He looked at the odds of winning and losing and found that under certain conditions you can tilt the odds in your favour by using certain methods.

And thus, he gave birth to a type of hedging called “Dynamic hedging”

Dynamic Hedging: It is an advanced investment strategy used to manage risk in an investment portfolio. It involves continuously adjusting the hedge positions in a portfolio to counterbalance the market risks of its underlying assets. This strategy is particularly relevant in volatile markets, where asset prices can fluctuate significantly.

$$\Pi = V - \Delta S$$

For a hedge portfolio ‘Π’, at any one time will offset the option ‘V’ with some amount of stock ‘Δ’ S.

‘Δ’ or the amount of stock one has to hold fluctuates according to fluctuating stock prices. 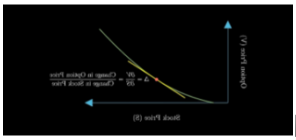Mathematically this represents the change in ‘option price’ with respect to the ‘stock price’.

Edward Thorpe wasn't satisfied with Bachelier's model for pricing options. Since stock prices aren't entirely random. They can increase over time if the business is doing well or fall if it isn't. Bachelier's model ignored this so Thorpe came up with a more accurate model for pricing options, which took this inaccuracy into account.

Ed Thorpe figured this model out in 1967.

His strategy was if the option was going cheap he would buy it. If it was overvalued then he would short-sell it and that way, more often than not he would end up on the winning side of the trade.

Fisher Black (1938-1995)

Myron Scholes(1941-Present)

Robert Merton (1944-present)

This lasted until 1973. In that year, Fischer Black and Myron Scholes came up with an equation that changed the industry.

(Robert Merton independently published his version which was based on the mathematics of stochastic calculus so he is also credited)

Like Bachelier, they also thought that option prices should offer a fair bet to both buyers and sellers but their approach was new. Black-Scholes assumed that if one is not taking any additional risk then it should not be possible to receive any extra returns To substantiate this assumption they created a risk-free portfolio of stocks

and options by the method of dynamic heading (also known as delta hedging) which will not return more than the risk-free rate (what the money would have made if it had been invested in the safest asset - U.S Treasury Bonds)

$\Pi = V - \Delta S$

Rate of return = $r\Pi$

r = risk-free returns

To describe how stock prices change over time, Black, Scholes and Merton used an improved version of Bachelier's model just like Thorpe.

This says that at any time we expect the stock price to move randomly, add a general trend (or drift)up or down.

By combining these two equations, Black, Scholes, and Merton came up with the most famous equation in finance.

Final equation after all derivations.

It relates the price of any kind of contract to any asset, stocks, bonds, you name it. The same year they published this equation, the Chicago Board Options Exchange was founded. This led to one of the fastest adoptions by industry of an academic idea in all of the social sciences. Within just a couple of years, The Black Scholes formula was adopted as the benchmark for Wall Street for trading options.

In 1997, Merton and Scholes were awarded the Nobel Prize in economics. Black was acknowledged for his contributions but unfortunately, he had passed away just two years earlier.

N. Subramanian, III BA Economics

ദുആ-ഇ-ഫിറാഖ് (വിരഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന)

ചില ഓർമ്മകൾ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിനിടയിലാണ് ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ എന്നെത്തന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം നിൽക്കുന്നത് കണ്ടത്.

ഏറെ നാളായി ആഗ്രഹിച്ച ഒരു കൂടിക്കാഴ്ചയായിരുന്നു അത്. ദീർഘമായ സംസാരമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. നിശബ്ദത പരിചയിച്ച രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ ഇനി എന്തു പറയാൻ!

ശരീരത്തിൽ ചുളിവുകൾ വീണിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കണ്ണുകളുടെ മനോഹാരിതയെ അതൊട്ടും ബാധിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിലെ തിളക്കം കൂടിയതുപോലെ...

എന്താണെന്നറിയില്ല, പതിവില്ലാതെ ഇന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ണിമവെട്ടാതെ എന്നെ നോക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

ഞാൻ ആ വിശാലമായ മുറിയിലേക്കൊന്ന് കണ്ണോടിച്ചു. അവിടുവിടെയായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന കടലാസുകൾ, ചിട്ടയില്ലാതെ കിടക്കുന്ന മഷിക്കുപ്പികൾ...

ഈ ചിട്ടയില്ലായ്മ പതിവില്ലാത്ത ഒന്നാണ്. രാവും പകലും അദ്ദേഹം എഴുത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണെന്ന് വ്യക്തം!

"എന്റെ സൂഫീ... എന്താണ് അങ്ങ് എഴുതുന്നത്? എന്താണ് അങ്ങയുടെ ചിന്തകളിൽ?"

മുറിയിലാകെ ഒരു പ്രത്യേക സുഗന്ധം പരന്നിരുന്നു. പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഗസലുകളുടെ താളവും കട്ടപ്പമേറിയ കാപ്പിയുടെ രുചിയും ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എന്നോട് സംസാരിച്ചു.

മടങ്ങാൻ നേരത്ത് അദ്ദേഹം എന്നെ ചേർത്തുപിടിച്ചു.

"ഇനിയൊരു കൂടിക്കാഴ്ചയുണ്ടാകുമോ എന്നറിയില്ല. ഒരുപക്ഷേ കാലം അനുവദിച്ചാൽ സാധ്യമായേക്കാം!"

അവിടവിടെയായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന കടലാസുകളിലൊന്നിലേക്ക് എന്റെ കണ്ണുകൾ ഉടക്കിയത് അപ്പോഴാണ്. കാലങ്ങൾക്കു മുൻപ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞ, ഇന്നും മായാതെ ആ താളുകളിൽ അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ആ വരികൾ ഞാൻ വായിച്ചു:

"Intezaar toh khair, ho hi jaayega...

Par darr hai ki firaaq ka yeh daur, mujh mein hijr ban ke bas na jaaye."

യാ സൂഫി! അങ്ങയുടെ പ്രണയത്തിന്റെ അവശേഷിപ്പുകൾ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, അങ്ങയുടെ പ്രണയിനിയിൽ അലിഞ്ഞുചേരാൻ അങ്ങയുടെ ആത്മാവ് ഇന്നും കാത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്നു.

കാലങ്ങൾക്ക് മുൻപ് ഞാൻ പറഞ്ഞ ആ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം ഇന്നും നെഞ്ചോട് ചേർത്തുപിടിച്ചിരിക്കുന്നുവോ എന്ന തിരിച്ചറിവിൽ, ആ മടക്കയാത്രയിൽ എന്റെ മിഴികൾ ഞാൻ പോലുമറിയാതെ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു...

-റൂമിഹ്

Hajiramol S

II BA History

രുക്കുനു വേദനിച്ചില്ല !!

"അമ്മേ, ഞാൻ കളിക്കാൻ പോണു" പറഞ്ഞതും ഇറങ്ങി ഓടിയതും ഒപ്പം.

"രുക്കു...അവിടെ നിൽക്കാൻ. എങ്ങോട്ടാ ഈ ഓട്ടം? നിൽക്കാനാ പറഞ്ഞത്".

നിന്നാൽ അമ്മ വഴക്കു പറയും. അതുകൊണ്ട് ഓട്ടത്തിനിടയിൽ തന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു.

"കൊച്ചുമോന്റെ കൂടെ കളിക്കാൻ പോവാ, അച്ഛാ..ഞാൻ വഴക്കുണ്ടാക്കാതെ കളിച്ചോളാം". അച്ഛനോട് പറഞ്ഞാൽ പിടിച്ചു നിർത്തില്ല.

"ഈ കൊച്ചിതെത്ര പറഞ്ഞാലും അവനെ ചേട്ടാന്നു വിളിക്കില്ല.ഒരു വയസിന്റെ മൂപ്പ് എന്തായാലും അവനില്ലേ?"

അമ്മ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയാൽ തീരില്ല..അതുകൊണ്ട് കാലുകൾക്കു ചിറകു വച്ചു പറന്നു.അഫന്റവിടെപ്പോയാൽ മണലു വാരിക്കളിക്കാം. കൂട്ടിയിട്ടിരിക്കയല്ലേ. ഒരു വലിയ മല പോലെയുണ്ട്.എന്തു രസമാണു കളിക്കാൻ. അതിലെ കളികൾ രുക്കുവിനു പ്രിയപ്പെട്ടതാണു.അതിൽ വലിയ ഗുഹ പണിയാം.(സിംഹവും പുലിയുമൊക്കെ അതിൽ ഒളിച്ചിരിക്കും!)പിന്നെ മണലിൽ കമ്പ് നാട്ടി പൂച്ചക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിട്ടു പശു കളിപ്പിക്കാം.ചിരട്ട കൊണ്ട് അപ്പമുണ്ടാക്കാം.

ഓട്ടം നിന്നതു മണൽക്കൂനയ്ക്കു മുന്നിലാണ്.അഫൻ കണ്ടാൽ മണൽ നിരത്തുന്നതിനു ചിലപ്പോൾ വഴക്കു പറയും. കൊച്ചുമോനുണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്നും കേട്ട മട്ടുകാണിക്കില്ല.

ചെന്നപ്പോൾ അതിലേറെ രസം.കൊച്ചുമോൻ മണൽക്കൂനയുടെ പുറത്തുണ്ട്.രുക്കുനു സന്തോഷമായി.ഇനി കളിക്കാൻ രസമായി.നടക്കുന്ന വഴിയിൽ കൂടിക്കിടക്കുന്ന മണലിലേക്കു ചൂണ്ടി പറഞ്ഞു.

"വാ , കൊച്ചുമോനെ, ഇവിടെ കുഴിക്കാം. വാ "

നടക്കുന്ന വഴിയിൽ കുഴികുത്തി തേക്കില കൊണ്ടുമൂടി മണ്ണിട്ടു മൂടി ആരെയെങ്കിലുമൊക്കെ തള്ളിയിടുന്ന കളി രണ്ടുപേർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. കഴിഞ്ഞ ദിവസം കുഞ്ഞുരാമനപ്പൂപ്പനെ തള്ളിയിടാൻ കുഴിച്ച കുഴി ചെറുതായിപ്പോയി.ഷീറ്റ് അടിക്കാൻ പോയ അപ്പൂപ്പൻ കാല് വഴുതി വീഴാൻ പോയപ്പോൾ നല്ല രസമായിരുന്നു. രുക്കുന്റെ പണിയാണെന്ന് മനസ്സിലായിട്ടും അപ്പൂപ്പൻ അമ്മയോട് പറഞ്ഞില്ല, പാവം. ഇനി അപ്പൂപ്പനെ തള്ളിയിടേണ്ടാന്നു അന്ന് തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷെ, പൊടിയൻ പണിക്കനെ തള്ളിയിടും.എപ്പോഴും രുക്കുനോട് വഴക്കാ. അതിനു നിലത്തു കുഴിച്ചാൽ ചെറിയ കുഴിയെ പറ്റൂ. മണലിലായാൽ വലിയ കുഴിയെടുക്കാം.വീഴുമ്പോൾ നല്ല രസമായിരിക്കും. അതോർത്തപ്പോഴേ രുക്കുനു സന്തോഷം സഹിക്കാൻ പറ്റില്ല.

രണ്ടു പേരും കൂടി മണൽ മാന്തിയിട്ടു ചെറിയ കുഴിയെ

ആവുന്നുള്ളൂ.പെട്ടെന്നാണ മൺ വെട്ടി കണ്ടതു.

“ദാ ഉമ്പ ! എടുക്ക കൊച്ചുമോനെ . അതു വച്ചു വെട്ടാം.”

കേട്ടതും കൊച്ചുമോൻ ഓടിപ്പോയി ഉമ്പയുമായി വന്നു..കൊച്ചുമോൻ എടുക്കാൻ മേലാത്ത ഉമ്പയെടുത്തു മണൽ വെട്ടിയിളക്കും, രുക്ക കൈ കൊണ്ടതു മാന്തി നീക്കും.കുഴി പെട്ടെന്നു വലുതായി വന്നു, പണിയുടെവേഗവും.

രുക്ക കുനിഞ്ഞിരുന്നു മണൽ നീക്കുകയായിരുന്നു. ഠിം ! തലയിൽ എന്തോ വന്നു വീണു.ഉമ്പ കൊച്ചുമോന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു വീണതാണ്.
രുക്കുന്നു ദേഷ്യം വന്നു.

“ഞാൻ
കളിക്കുന്നില്ല”. എഴുന്നേറ്റ് തിരിഞ്ഞു നടന്നു. അല്ലെങ്കിലും
കൊച്ചുമോനിങ്ങനെയാ, ഒരു ശ്രുദ്ധയുമില്ല.

ഈശ്വരിയമ്മ വരാന്തയിൽ ചക്ക മുറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.രുക്കുനെ കണ്ടപ്പോൾ അവ ഒറ്റ നിലവിളി.അല്ലേലും അങ്ങനാ, ഇത്തിരിയെന്തേലും കിട്ടിയാൽ മതി , വഴക്ക കേപ്പിച്ചോളും.

“യ്യോ! ഈ കുഞ്ഞിന്റെ നെറ്റീലൂടെ ചോര മറിയുന്നു. നിൽക്ക കുഞ്ഞേ.
എന്തായിത്?”

രുക്ക കേൾക്കാത്തഭാവത്തിൽ നടന്നതാണ, അപ്പോഴേക്കും അഫനും ചിറ്റേം ചേട്ടനുമെല്ലാം ഓടി വന്നു.
കൊച്ചുമോനും വന്നു നോക്കുന്നു. ഹും.തല പൊട്ടിച്ച്തും പോരാ നോക്കാൻ വന്നേക്കുന്നു!

പക്ഷെ,‘ചോര! അതു കേട്ടപ്പോൾ രുക്കുനും കരച്ചിൽ വന്നു.

“ഈ കൊച്ചുമോനാ”.കരച്ചിലിനിടയിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

എല്ലാരും കൂടെ തല പരിശോധിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“നന്നായി മുറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്”, ആശുപത്രീൽ പോകേണ്ടി വരും.”, “ഉമ്പ വായ്ത്തല നീളത്തിൽ തന്നെയാ വീണതു”

അഭിപ്രായങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ കരച്ചിൽ കൂടി.അപ്പോഴേക്കും അച്ഛനും അമ്മേം ഓടിവന്നു.

“ഞാനൊന്നും ചെയ്തില്ല, ഈ കൊച്ചുമോനാ.... അമ്മേ”. അമ്മേടെ വഴക്കും ഇപ്പോൾ കേൾക്കും.
"അയ്യോ ! എന്റെ കുഞ്ഞിനിത് എന്താ പറ്റിയത് ? ഈശ്വരാ
ചോര മറിയുന്നല്ലോ.”

വഴക്കിനു പകരം അമ്മയുടെ കരച്ചിൽ.രുക്കുനെ അമ്മ എടുത്തു തോളിൽ വച്ചു . അച്ഛൻ ആകെ വിഷമിച്ചു നിൽക്കുന്നു.

“ഞാനല്ല, രുക്ക
കുനിഞ്ഞിട്ടാ”. കൊച്ചുമോൻ കള്ളം പറയുന്നതു അടി കിട്ടാതിരിക്കാനാണെന്നു രുക്കുനു അറിയാം.

അച്ഛനും അഫനും ചേട്ടനുമെല്ലാം കൂടി വെപ്രാളം പിടിച്ചാണ ആശുപത്രീലേക്ക കൊണ്ടു പോയതു.അവിടെച്ചെന്നപ്പോൾ വെള്ള സാരിയുടുത്ത ചേച്ചി വന്നു തലയിൽ എന്തൊക്കെയോ
ചെയ്തു.മുടിയെല്ലാം മുറിച്ചു മാറ്റി. മരുന്നു പുരട്ടി.ചേട്ടൻ പറയുന്ന കേട്ടു സ്റ്റിച്ച്

ഉണ്ടെന്നു.
അതിനിയെന്തു സാധനമാണോ?
തലയിൽ പഞ്ഞിയൊക്കെ വച്ചു ചുറ്റി കെട്ടി.വേദനതോന്നിയെങ്കിലും രുക്കു കരയേണ്ടാന്നു തീരുമാനിച്ചു.

തിരിച്ചു വീട്ടിൽ വന്നിട്ട് ആരും അനങ്ങാൻ കൂടി സമ്മതിക്കുന്നില്ല.രുക്കുനു അടങ്ങിയിരിക്കാൻ വയ്യ. എല്ലാരും വന്നു കണ്ടിട്ടു പോയി. കൊച്ചുമോനെക്കണ്ടില്ല. കൂട്ടുവെട്ടിയതാവും.

ചിറ്റ വന്നപ്പോൾ ചോദിച്ചു നോക്കി.

“അവനവിടെയിരുന്നു കരയുന്നുണ്ട്”. എന്നു പറഞ്ഞു.

എന്നാലും തല മുറിഞ്ഞു ആശുപത്രീൽ കൊണ്ടുപോയിട്ട് കാണാൻ വന്നില്ലല്ലോ. അങ്ങനെ കിടന്നപ്പോൾ രുക്കുനു ഉറക്കം വന്നു. പിന്നെ കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ കൊച്ചുമോൻ!

“തലയിൽ കെട്ടൊക്കെ വച്ചപ്പോൾ രുക്കുനു വല്യ ഗമ”. കൊച്ചുമോൻ ചിറ്റയോടു പറയുന്നു.

“മണ്ടൻ തുമ്പയായതു ഭാഗ്യം! അല്ലെങ്കിൽ ഇതൊന്നുമല്ലായിരുന്നു. ഓർക്കാൻ വയ്യ.” അമ്മയാണു.

“നോവുന്നുണ്ടോ രുക്കു”.
കൊച്ചുമോൻ അടുത്തു വന്നു .

“ഇല്ല കൊച്ചുമോനേ, ഉറുമ്പ് കടിച്ച്പോലേയുള്ളു.“ .

“ദാ...രുക്ക ചിരിക്കുന്നു”. കൊച്ചുമോൻ ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

“ആ തുമ്പയല്ലേ തല മുറിച്ചതു. ഇനി അതെടുക്കേണ്ടാ . കൊച്ചുമോൻ കൊച്ചല്ലേ. എടുക്കാൻ പറ്റില്ലാ. ”. രുക്ക ഉപദേശം കൊടുത്തപ്പോൾ എല്ലാരും ചിരിക്കുന്നു.

Dr. Manju V,
Assistant Professor, Department of Physics

THE BATTLE WITH WRITER'S BLOCK

When a man tries to cross a swiftly flowing river, the strong currents hinder his ability to put his limbs to use.What must carry him forward almost sabotages him.He fumbles to seek balance and the futile search for a way out begins.

The human brain is a prolific harvester of thoughts, thoughts often so convoluted that they cascade in abrupt motion and come to a standstill with little to no possibility of igniting a connection. Wise men preached that plagued minds dry up quickly if they were untreated, leading to what is called a Writer's Block. The ideas were there a while ago but in the frenzy of muddled thoughts, the vision turned colossally blur and the mind became a carcass housing emptiness.

Silence drags on and desolation cripples the worrying mind.

This is when the our 'seat of intelligence' duly intervenes. As the clock ticks, a stream starts to gush in rather aggressively, it is the brain's attempt to carve a path to interlink those distinct thoughts. It births a 'short lasting yearning' which is the propellant to healthily flood the mind with ideas again. Considering the fact that it is a fleeting spark, writers following the pause , must painstakingly churn their thinking excesses to return to their original trajectory.

A writer runs out of inspiration only after a tornado of ideas has hit them. It is therefore important to anticipate a tough time when one is overly thoughtful. Furthermore, it is in the attempt to draw a connection from one bank of the river to the other that the writer feels lost and in the middle of nowhere. Be that as it may ,the mind spins a thread of sensibility - covert and unique, and the writer with patience and strategy, must extract just the right amount of length to connect the two banks.

Revisiting one's old works to try and think like the earlier versions of themselves is a good exercise in finding the balancing length. This could however result in two outcomes. The first being a sense of pride urging them to believe in their magic, and second being the classic sense of dejection at their deceleration on the scale of improvement. The little trick here is to tickle one's ego and challenge the brain to upgrade its level of thinking. In the general sense, Ego is fatal but its unspoken charm is in its ability to makes things seem doable and worthy of persistence.

Once the connection is established, the writer is to to delve back into the deep flux of thoughts. Overwhelmed by the possibilities, breathless, and almost drowning, they will be held back by the knotted fibres around. It is a sign of anxiety. So, they must resurface, breathe and return to their thoughts .

Brainstorming through hand-drawn pictures and web diagrams brings ideas to life. Sitting down with a neutral audience and persuading them to see your perspective works wonders too.

The phase of assembling all thoughts without going into a state of clutter is next. Starting over, the writer is likely to have a tumbledown again over the pretext of 'not doing enough'. Everyone carries the seed of self-doubt, a painful burden we learn to hide early on, using coping strategies built right from our very first failures. To temporarily numb that doubt, repeated convincing should ensue. Failure is never the end and doubt has no power over talent . That's manifestation in action—and the ultimate example of 'where there's a will , there's a way'.

Emotional poise is a non negotiable for writers to craft fluidly. Although it is nearly impossible to never face hurdles with writing, its frequency can be toned down in a placid mind. Facing distress means tackling the root cause and while retreat is a valid shield, returning to the work after the storm is what defines a survivor. Experience teaches us right from wrong, while the balance of mind and heart equips us for life's battles. That is how one rises from merely surviving to mastering their craft- a battle fought and won.

-Dhanusha D Prabhu, II BA English

IN ANOTHER LIFETIME,MAYBE..!

I was never afraid of storms.
What frightened me
was the quiet sea..!
Because silence
has a way of sounding
like goodbye.
One day,
you may forget
the sound of my voice.
The years
are talented thieves.
They steal
the smallest things first.
But if you ever
look at the moon
and wonder
why it feels like
someone is quietly missing you...
that will be me.
Not asking...
Not calling...
Just existing..!
Where your memories
forgot to disappear.

I have made peace
with distance.
Not because
it hurts less.
But because...
some promises
are too sacred
to be measured
by calendars.
So...
I will become
the page;
you never had
the courage
to tear away.
If the world teaches you
a thousand new names,
please...
let mine be the one;
your soul
still pronounces
without thinking.
And if we never meet
where we said

we would,

know this...

there was someone...

somewhere...

who never stopped

saving a place

for you..!!

Akhila Sabu
1st year Bsc Maths

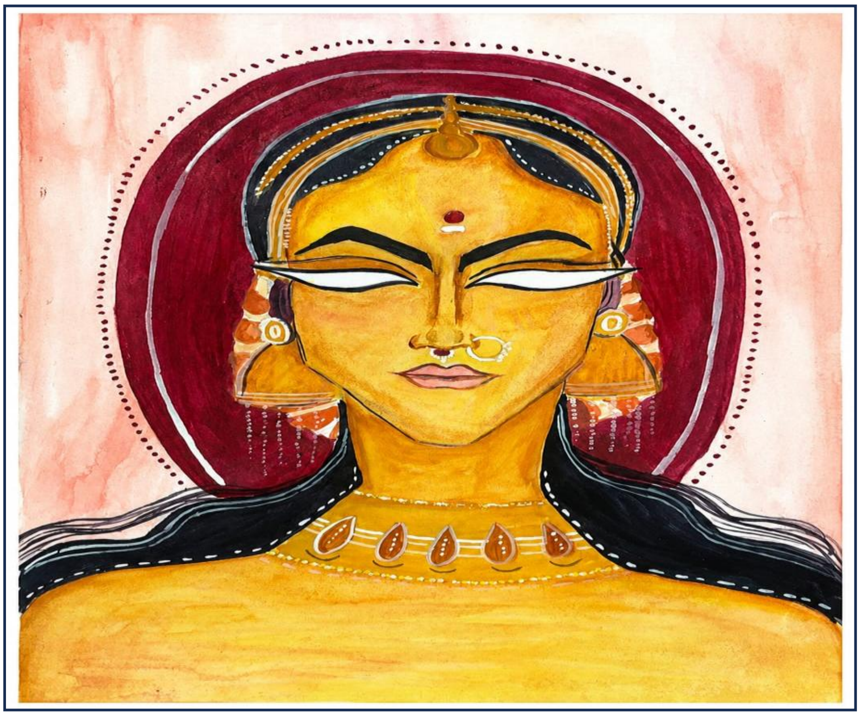

NIKITHA GS
2 ND ENGLISH LITREATURE

NANDANA LIJAN
1ST MA ENGLISH

VIDHYA.V
1 MSC ZOOLOGY

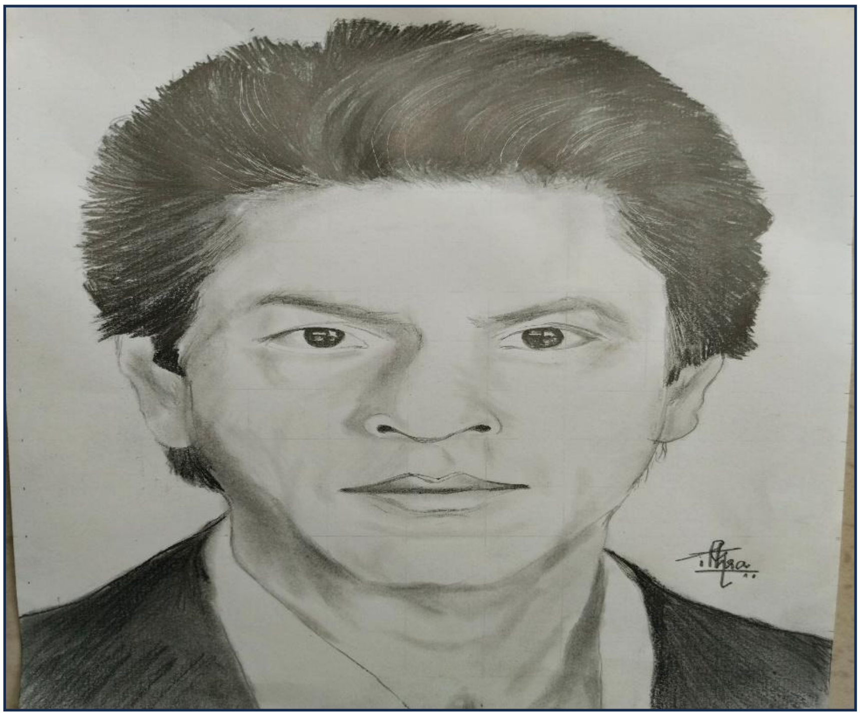

MITHRA A
2ND BSC MATHS

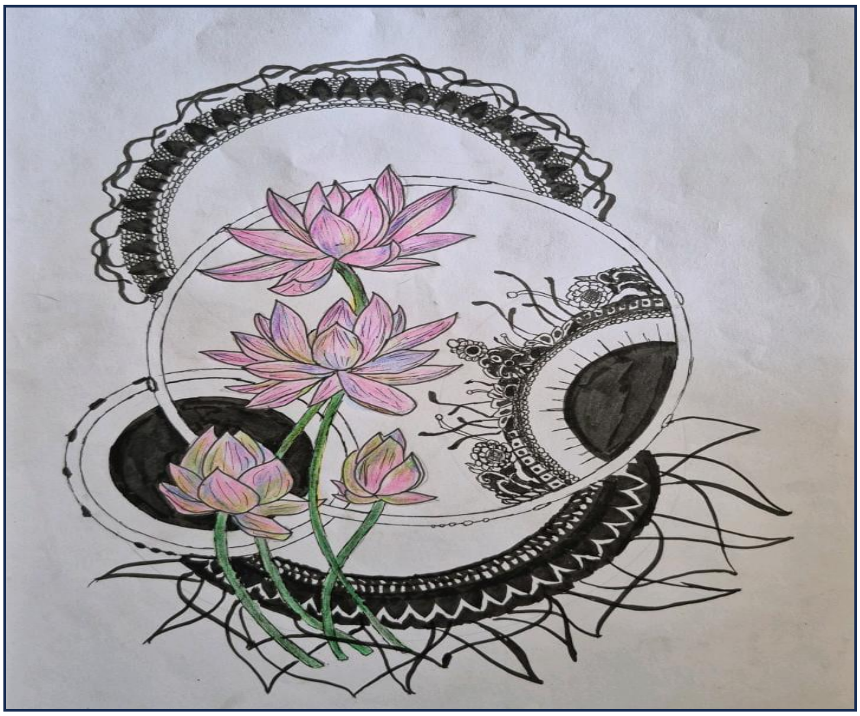

ANAND N,

II BA MALAYALAM

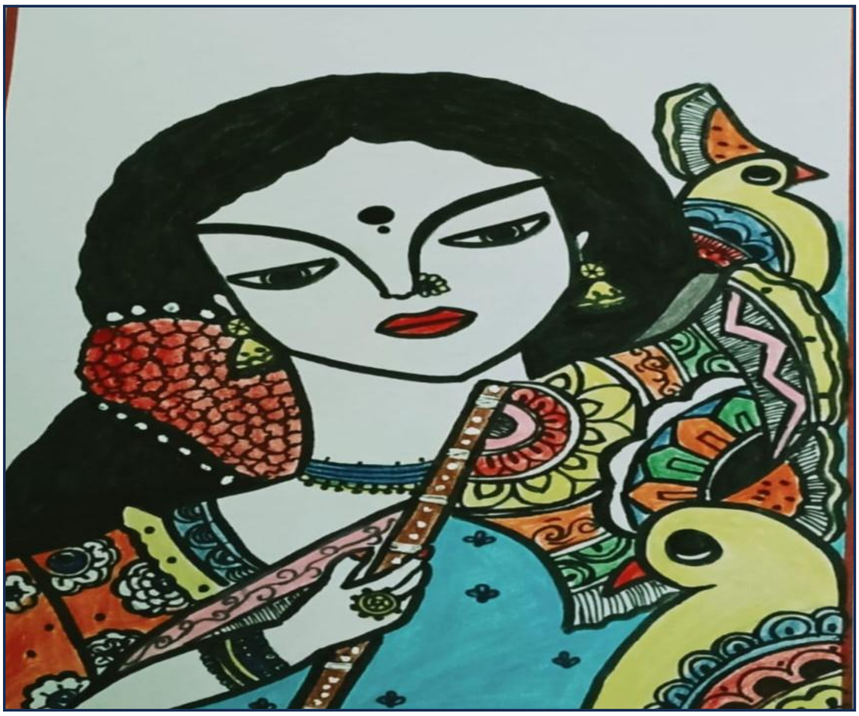

NABEESATHUL MISRIYA S
2ND BSC ZOOLOGY

DEPARTMENT REPORT

MALAYALAM DEPARTMENT

2025- 2026 അധ്യായനവർഷത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സാഹിത്യ അഭിരുചി വളർത്തുവാനും ഭാഷാ പഠനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വിദ്യാർത്ഥികളിലേക്ക് എത്തിക്കുവാനും മലയാള സംസ്കൃത വിഭാഗം നിരവധി പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിരുന്നു.

നവംബർ നാലിന് ഒന്നാംവർഷ വിദ്യാർഥികളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിനായി ഫ്രഷേഴ്സ് ഡേ സംഘടിപ്പിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിലെ അപരിചിതത്വം മാറ്റുവാനും പരസ്പരം പരിചയപ്പെടാനുമുള്ള അവസരമായിരുന്നു ഈ പരിപാടി.

ഈ അധ്യയന വർഷത്തിൽ സാഹിത്യത്തെയും ഭാഷയും സംബന്ധിക്കുന്ന അനേകം വിഷയങ്ങളിൽ സെമിനാറുകളും, മത്സരങ്ങളും,സാഹിത്യ ചർച്ചകളും പുസ്തക ആസ്വാദനങ്ങളും മറ്റുപല അക്കാദമിക മത്സരങ്ങളും സംഘടിപ്പിച്ചു.എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പങ്കാളിത്തവും അവരുടെ കഴിവ് മെച്ചപ്പെടുത്തുവാനും ഈ കാലയളവിൽ സാധിച്ചു.

ഫെബ്രുവരി 25 ന് കേരള സംസ്ഥാന സർവ്വവിജ്ഞാന കോശം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടും മലയാള സംസ്കൃത വിഭാഗവും ചേർന്ന് 'മലയാള സിനിമ അഭിരുചി പരിണാമങ്ങൾ' എന്ന പേരിൽ ഏകദിന സെമിനാർ സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ചലച്ചിത്ര ആസ്വാദന പരിണാമത്തെ കുറിച്ചും കാഴ്ചയുടെ ചരിത്രവും വർത്തമാനവും എന്നീ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും മലയാള സിനിമയിലെ മാറിവരുന്ന അഭിരുചികളെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നതിലൂടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ചലച്ചിത്രലോകത്തെ കൂടുതൽ അറിയാനുള്ള അവസരമായി മാറി.

മാർച്ച് 28ന് അസോസിയേഷന്റെ ഡേ സംഘടിപ്പിച്ചു. വിവിധ മേഖലകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേട്ടങ്ങളെ അനുമോദിക്കുകയും ആ ഒരു അധ്യാന വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് മൂന്നാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് യാത്രയയപ്പ് നൽകുന്നതിനായി ഫെയർവെൽ പരിപാടിയും സംഘടിപ്പിച്ചു അധ്യാപകരുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും പൂർണ്ണ പിന്തുണയോടുകൂടി എല്ലാ പരിപാടികളും വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കാൻ സാധിച്ചു.

ENGLISH DEPARTMENT

2025-26 അധ്യയന വർഷം വിവിധ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഇംഗ്ലീഷ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ... പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളികളാവുകയും, വിവിധ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ Dr. Devi S പ്രവർത്തിക്കുന്നു.അധ്യാപകരുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും അക്കാദമിക് വളർച്ചയ്ക്കും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും, മറ്റ് പരിപാടികൾക്കും മികച്ച നേതൃത്വം നൽകി വരുന്നു. നിലവിൽ 17 അധ്യാപകരും, ഏകദേശം 230 വിദ്യാർത്ഥികളും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

English Association -ന്റെ ഉദ്ഘാടനം October 31-ന് നടത്തി. Principal Dr. Prabbakaran Nair നിർവഹിച്ചു. തുടർന്ന് .വിവിധ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. ... വിവിധ കലാപരിപാടികളും, Games-ഉം ഉൾപ്പെടുത്തി Freshers Day ആഘോഷിച്ചു.

College Arts Day യെ തുടർന്ന് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ February 5-ന് നടത്തിയ Food Stall സംഘടിപ്പിച്ചു.

ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സർഗാത്മകത കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി Essay writing, Poetry writing, Short story writing എന്നീ മത്സരങ്ങൾ March 13 ന നടത്തി Association Day March 30ന സംഘടിപ്പിച്ചു

B. COM DEPARTMENT

2025-26 അധ്യയന വർഷം വിവിധ ശ്രദ്ധേയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ B. Com ഡിപ്പാർട്മെന്റ് പൂർത്തീകരിച്ചു.വിദ്യാർത്ഥികളെ കലാപരമായും, കായികപരമായും, സാഹിത്യപരമായും വളർത്തുവാൻ ഡിപ്പാർട്മെന്റ് സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചു.

ഡിപ്പാർട്മെന്റ് HOD ആയി sub. Lt. (Dr.)Vineeth Chandra K.S പ്രവർത്തിക്കുന്നു. Dr Priya P S, Dr. Suman bhatt, Dr. Sreelekshmi S, Ashwathi M S, Dr. Priya R, Dr. Krishnan M, Dr. Preshanth S Pai, Lt.Dhamu chandra C , Dr. Vishnu, Lekshmi. S എന്നിവരാൻ മറ്റു അധ്യാപകർ.

അദ്ധ്യാപകരുടെയും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും ആക്കാടമിക് വളർച്ചയ്ക്കും, മറ്റു പ്രേവർത്തനങ്ങൾക്കും മികച്ച നേതൃത്വം നൽകി വരുന്നു.

നിലവിൽ 11 അധ്യാപകരും, ഏകദേശം 330 വിദ്യാർത്ഥികളും ഡിപ്പാർട്മെന്റിൽ പ്രേവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

കോമേഴ്സ് അസോസിയേഷൻ ഫെബ്രുവരി 20 ഇനു നടത്തി, തുടർന്ന് പുതുതായി ചേർന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിനായി വിവിധ കലാപരിപാടികളും ഗെയിംസും ഉൾപ്പെടുത്തി freshersday സംഘടിപ്പിച്ചു. കൂടാതെ commerce department ഇന്റെ ഭാഗമായി commerce fest നടത്തി.

ഈ അധ്യാനവർഷത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേട്ടങ്ങളെ ആശംസിക്കുന്നതിനും, സമ്മാനദാനം നിർവഹിക്കുന്നതിനുമായി ഫെബ്രുവരി 27 നു assosiation day സംഘടിപ്പിച്ചു. Instagaram influencer മീനു V ലക്ഷ്മി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

തുടർന്ന് Commerce department inte ഭാഗം ആയി commerce fest നടത്തി.

3)o വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് യാത്രയയപ്പ് നൽകുന്നതിനായി farewell ഉം സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അധ്യാനവർഷത്തെ assosiation പ്രവർത്തനങ്ങൾ സമാപിച്ചു.

HINDI DEPARTMENT

ഈ വർഷത്തെ കോളേജ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി സംഘടിപ്പിച്ച വിവിധ പരിപാടികളിൽ ഹിന്ദി വിഭാഗം മികച്ച നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിഭാഗം മേധാവി ഡോ. ജ്യോതിശ്രീ ബാല കൃഷ്ണൻ വിഭാഗ ത്തിൻ്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് വേണ്ടി മികച്ച രീതിയിൽ ആണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്

ഹിന്ദി വിഭാഗം ഡേയുടെ ഭാഗമായി 14 തീയതി വിവിധ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സജീവ പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതോടൊപ്പം 6 അധ്യാപകരും ഏകദേശം 80 വിദ്യാർത്ഥികളും പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുത്തു.

പരിപാടികളിൽ ഒന്നാമതായി freshers Day Oct 11-ാം തീയതി നടത്തി.വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി വിവിധ കലാപരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു.

Association Day

ഈ വർഷത്തെ ഹിന്ദി വിഭാഗത്തിന്റെ Association Day കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഉദ്ഘാടന ചടങ്ങോടെ ആരംഭിച്ചു. ഹിന്ദി വിഭാഗത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളും അധ്യാപകരും പരിപാടിയിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു.

തുടർന്ന് വിവിധ കലാപരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. 24-ാം തീയതി ഉച്ചയ്ക്ക് ശേഷം വിവിധ പരിപാടികളും, 3-ാം തീയതി വിവിധ പരിപാടികളും സംഘടിപ്പിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സർഗാത്മക കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരമായി ഈ പരിപാടികൾ മാറി.

ഹിന്ദി വിഭാഗത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സജീവ പങ്കാളിത്തത്തോടെ വിവിധ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വർഷം Association പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി നിരവധി പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കഴിവുകൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

MATHS DEPARTMENT

2025-26 അധ്യായന വർഷം HOD-യായി Dr. Ashok Kumar തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഏകദേശം 120 വിദ്യാർത്ഥികളും 8 അധ്യാപകരും Department-ൽ ഉണ്ട്.

August 29-30 തീയതി ഓണാഘോഷങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച് Department-ലെ പരിപാടികൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു. തുടർന്ന് വിവിധ Seminar-കൾ ആ Department-ൽ നടത്തി.

March 30-ാം തീയതി Maths Association Day-യും തുടർന്ന് 3-ാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് Farewell-ഉം നടത്തി.

ECONOMICS DEPARTMENT 2025 - 26

Economics മേധാവി ആയി Rajesh Sir പ്രവർത്തിക്കുന്നു

നിലവിൽ 4അധ്യാപകരും ഏകദേശം 140 വിദ്യാർത്ഥികളുംഉണ്ട്.

പുതുതായി വന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് Fresher’s Day October 31 2025 ന് Jubilee Auditorium-ൽ വെച്ച് നടത്തി.

BOTANY DEPARTMENT

ബോട്ടണി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻ്റ് അസോസിയേഷൻ ഡേ പരിപാടി 2026 മാർച്ച് 13–ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച ഗോൾഡൻ ജൂബിലി ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ വിജയകരമായി സംഘടിപ്പിച്ചു. പരിപാടി രണ്ട് സെഷനുകളിലായാണ് നടത്തിയത്. രാവിലെ അക്കാദമിക് പരിപാടികളും ഉച്ചയ്ക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കലാപരിപാടികളും സംഘടിപ്പിച്ചു. പരിപാടിയിൽ 8 അധ്യാപകരും, 3 അനധ്യാപക ജീവനക്കാരും, 55 യു.ജി വിദ്യാർത്ഥികളും, 26 പി.ജി വിദ്യാർത്ഥികളും പങ്കെടുത്തു. കൂടാതെ അതിഥിയും സാന്നിധ്യം അറിയിച്ചു.

രാവിലെ 10:00 മണിക്ക് പരിപാടിക്ക് തുടക്കമായി. രണ്ടാം വർഷ ബോട്ടണി വിദ്യാർത്ഥിനിയായ കൃഷ്ണപ്രിയ സ്വാഗത പ്രസംഗം നടത്തി. തുടർന്ന് ബോട്ടണി വകുപ്പ് മേധാവിയും പ്രൊഫസറുമായ പ്രൊഫ്. വി.എൻ. സഞ്ജയ് അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

പരിപാടിയുടെ മുഖ്യാതിഥിയായ ശ്രീ. ശരത് പി.എസ്., കാർഷിക ഓഫീസർ, സ്റ്റേറ്റ് സീഡ് ടെസ്റ്റിംഗ് ലബോറട്ടറി, ആലപ്പുഴ, "Recent Trends in Agriculture" എന്ന വിഷയത്തിൽ പ്രഭാഷണം നടത്തി. ആധുനിക കാർഷിക മേഖലയിലെ മാറ്റങ്ങൾ, സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ പ്രാധാന്യം, പുതിയ സാധ്യതകൾ തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു.

തുടർന്ന് ഡോ. ബിന്ദു പി.കെ., അസോസിയേറ്റ് പ്രൊഫസർ, ബോട്ടണി വകുപ്പ്, കൂടാതെ ടിബിൻ ദാസ്, കോളേജ് യൂണിയൻ ജനറൽ സെക്രട്ടറി, ആശംസകൾ അർപ്പിച്ചു. അവസാനമായി അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി ഫർസാന അഫ്സൽ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തി.

ഉച്ചയ്ക്ക് 2:00 മണിക്ക് പരിപാടിയുടെ രണ്ടാം സെഷൻ ആരംഭിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിവിധ കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിച്ചു. ഗാനങ്ങൾ, നൃത്തപരിപാടികൾ, എന്നിവയിലൂടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ തങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു. എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും സജീവ പങ്കാളിത്തം പരിപാടിയെ കൂടുതൽ ആവേശകരവും ആകർഷകവുമാക്കി.

അക്കാദമികവും കലാപരവുമായ പരിപാടികളുടെ സമന്വയത്തിലൂടെ അസോസിയേഷൻ ഡേ ആഘോഷം വലിയ വിജയമായി മാറുകയും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അധ്യാപകർക്കും മനോഹരമായ അനുഭവം സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

PHYSICS DEPARTMENT

2025-26 അധ്യയന വർഷം വിവിധ ശ്രദ്ധേയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ physics ഡിപ്പാർട്മെന്റ് പൂർത്തീകരിച്ചു.വിദ്യാർത്ഥികളെ കലാപരമായും, കായികപരമായും, സാഹിത്യപരമായും വളർത്തുവാൻ ഡിപ്പാർട്മെന്റ് സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചു.

ഡിപ്പാർട്മെന്റ് HOD ആയിDr: Lakshmi പ്രവർത്തിക്കുന്നു. Sreejith K Pisharody,Dr.Rakesh Chandran SB,Dr Sreekanth J varma,Dr Manju V,Dr.Sreeja Sreedhar,Dr.Rajeshഎന്നിവരാണ് മറ്റു അധ്യാപകർ.

അദ്ധ്യാപകരുടെയും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും ആക്കാടമിക് വളർച്ചയ്ക്കും, മറ്റു പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും മികച്ച നേതൃത്വം നൽകി വരുന്നു.

നിലവിൽ 7 അധ്യാപകരും, ഏകദേശം 60 വിദ്യാർത്ഥികളും ഡിപ്പാർട്മെന്റിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ഫിസിക്സ് അസോസിയേഷൻ ദിനവും farewellപരിപാടിയും march31 ഇനു നടത്തി,

ഈ അധ്യാനവർഷത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേട്ടങ്ങളെ ആശംസിക്കുന്നതിനും, സമ്മാനദാനം അതിനോടൊപ്പം നടന്നു

3-)o വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് യാത്രയയപ്പ് നൽകുന്നതിനായി farewell ഉം സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അധ്യാനവർഷത്തെ assosiation പ്രവർത്തനങ്ങൾ സമാപിച്ചു.

CHEMISTRY DEPARTMENT

രസതന്ത്ര വകുപ്പ് മേധാവിയായ ഡോ. പി. എസ്. പരമേശ്വരൻ സാറിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും, ആറ് സ്ഥിരം അധ്യാപകരുടെയും മൂന്ന് അതിഥി അധ്യാപകരുടെയും മാർഗനിർദേശത്തിലും വകുപ്പ് ഫലപ്രദമായ ഒരു അധ്യയന വർഷം പൂർത്തിയാക്കി. നിലവിൽ വകുപ്പിൽ ഒന്നാം വർഷ ബി.എസ്.സി.യിൽ 17 വിദ്യാർത്ഥികളും, രണ്ടാം വർഷ ബി.എസ്.സി.യിൽ 17 വിദ്യാർത്ഥികളും, മൂന്നാം വർഷ ബി.എസ്.സി.യിൽ 30 വിദ്യാർത്ഥികളും, 20-ലധികം എം.എസ്.സി. വിദ്യാർത്ഥികളും പഠനം നടത്തുന്നു. അധ്യയന വർഷം മുഴുവൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനം, നേതൃത്വപാടവം, വ്യക്തിത്വ വികസനം എന്നിവ ലക്ഷ്യമാക്കി വിവിധ അക്കാദമിക, സഹപാഠ്യ, പാഠ്യേതര പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു.

Invited Talk Series

1. Calibration Techniques and Accreditation Procedure
   Resource person : Ms. Leena Joseph

27 നവംബർ 2025

ശാസ്ത്ര ലബോറട്ടറികളിലെ ഗുണനിലവാര ഉറപ്പിനായി ആവശ്യമായ കാലിബ്രേഷൻ സാങ്കേതികവിദ്യകളും അക്രഡിറ്റേഷൻ നടപടിക്രമങ്ങളും.

2. How to Be a Professional

Resource person:Savitha iyer

12 ജനുവരി 2026

പ്രൊഫഷണൽ നൈതികത, തൊഴിൽസജ്ജത, ആശയവിനിമയ കഴിവ്, വ്യക്തിത്വ വികസനം.

3. Grows Ideas, Grows Questions – Our Discussion (Interactive Session)

Resource person : Dr. Rameshanandan

3 ഫെബ്രുവരി 2026

വിമർശനാത്മക ചിന്ത, ആശയവിനിമയം, അർത്ഥവത്തായ അക്കാദമിക ചർച്ചകൾ എന്നിവ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കൽ.

വകുപ്പ് സംഘടിപ്പിച്ച മറ്റ് പരിപാടികൾ

1. ഫ്രഷേഴ്സ് ഡേ ആഘോഷം

21 ഒക്ടോബർ 2025

ഒന്നാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും സൗഹൃദവും കൂട്ടായ്മയും വളർത്തുകയും ചെയ്തു .

2. ഓണാഘോഷം

സെപ്റ്റംബർ 2025

3. സംവാദ മത്സരം (Debate Competition)

വിമർശനാത്മക ചിന്ത, ആശയവിനിമയ കഴിവ് വർധിപ്പിക്കുവാൻ ഡിബേറ്റ് സംഘടിപ്പിച്ചു

4. ക്വിസ് മത്സരം (Quiz Competition)

ശാസ്ത്രീയ അറിവ്, വിശകലനശേഷി, ആരോഗ്യകരമായ അക്കാദമിക മത്സരം എന്നിവ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകന്നതിനായി quiz സംഘടിപ്പിച്ചു

5. ക്രിസ്മസ് ആഘോഷം

23 ഡിസംബർ 2025

ഉദ്ഘാടനം നിർവഹിച്ചത്: വകുപ്പ് മേധാവി

6. രസതന്ത്രാ ക്ലബ്ബ് ഉദ്ഘാടനം & ന്യൂസ് ലെറ്റർ പ്രകാശനം

12 ജനുവരി 2026

ന്യൂസ് ലെറ്റർ: Sanatanam Chem Letter

ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ക്ലബ്ബ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുകയും Sanatanam Chem Letter ന്യൂസ് ലെറ്റർ പ്രകാശനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

7. Chemistry എക്സിബിഷൻ

CATALYRA

–magic is just Chemistry in Disguise

17 മാർച്ച് 2026

നൂതന രസതന്ത്ര പരീക്ഷണങ്ങളും മാതൃകകളും അവതരിപ്പിച്ച് രസതന്ത്രത്തിന്റെ പ്രായോഗിക പ്രയോഗങ്ങൾ പരിചയപ്പെടുത്തി

8. കെമിസ്ട്രി അസോസിയേഷൻ ഉദ്ഘാടനം

25 മാർച്ച് 2026

മുഖ്യാതിഥി: ഡോ. വി. സദാശിവൻ, വിരമിച്ച രസതന്ത്ര പ്രൊഫസർ

9. Retiring and farewell function

10. 31 മാർച്ച് 2026

വകുപ്പ് മേധാവിയായ ഡോ. പി. എസ്. പരമേശ്വരൻ സാറിന്റെ വിരമിക്കൽ അനുമോദിക്കുകയും അവസാന വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് യാത്രയയപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു.

ZOOLOGY DEPARTMENT

2025-26 അധ്യയന വർഷം വിവിധ ശ്രദ്ധേയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ zoology ഡിപ്പാർട്മെന്റ് പൂർത്തീകരിച്ചു.വിദ്യാർത്ഥികളെ കലാപരമായും, കായികപരമായും, സാഹിത്യപരമായും വളർത്തുവാൻ ഡിപ്പാർട്മെന്റ് സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഈ അധ്യയനവർഷത്തിൽ ഡിപ്പാർട്മെന്റ് ൽ നിന്നും 2 റാങ്ക് ഹോൾഡേഴ്സിനെ നേടുവായി (Ms ലക്ഷ്മി R 3rd rank

Ms. ദേവപ്രഭ v 5th rank)

ഡിപ്പാർട്മെന്റ് HOD ആയി (Dr.)Maya B nair പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യാപകരുടെയും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും ആക്കാടമിക് വളർച്ചയ്ക്കും, മറ്റ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും മികച്ച നേതൃത്വം നൽകി വരുന്നു.

നിലവിൽ 7 അധ്യാപകരും, ഏകദേശം 100 വിദ്യാർത്ഥികളും ഡിപ്പാർട്മെന്റിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

Zoology അസോസിയേഷൻ മാർച്ച് 23ഇനു നടത്തി, തുടർന്ന് പുതുതായി ചേർന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിനായി വിവിധ കലാപരിപാടികളും ഗെയിംസും ഉൾപ്പെടുത്തി freshersday സംഘടിപ്പിച്ചു. കൂടാതെ zoology department ഇന്റെ ഭാഗമായി "ZOOM"zoological exhibition നടത്തി.

ഈ അധ്യാനവർഷത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേട്ടങ്ങളെ ആശംസിക്കുന്നതിനും, സമ്മാനദാനം നിർവഹിക്കുന്നതിനുമായി മാർച്ച് 23 ഇനു assosiation day സംഘടിപ്പിച്ചു. Dr. K Regunath (Former zoology HOD 2005-20)ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

തുടർന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് യാത്രയയപ്പ് നൽകുന്നതിനായി farewell ഉം സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അധ്യാനവർഷത്തെ assosiation പ്രവർത്തനങ്ങൾ സമാപിച്ചു.

MICROBIOLOGY DEPARTMENT

2025–26 അധ്യയന വർഷത്തിൽ അക്കാദമിക മികവിനും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സമഗ്ര വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിനും ഒരുപോലെ പ്രാധാന്യം നൽകി B.Sc. Microbiology വകുപ്പ് വിവിധ പരിപാടികൾ വിജയകരമായി സംഘടിപ്പിച്ചു. പഠനത്തോടൊപ്പം ഗവേഷണാഭിരുചി, ശാസ്ത്രീയ ചിന്ത, സംഘാടന മികവ് എന്നിവ വളർത്തിയെടുക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന നിരവധി പ്രവർത്തനങ്ങൾ വകുപ്പ് ഏറ്റെടുത്തു.

വകുപ്പിന്റെ മേധാവിയായി Dr. Dhanya V. പ്രവർത്തിക്കുന്നു. Dr. Roshmi Thomas, Veena P. Kumar, Tiya Mathai എന്നിവർ വകുപ്പിലെ അധ്യാപകരാണ്. ബയോടെക്നോളജി വിഭാഗത്തിൽ നിന്ന് Dr. Aswathy Mangalath അക്കാദമിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പിന്തുണ നൽകി. Ganesh ലാബ് അസിസ്റ്റന്റായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നു. നിലവിൽ വകുപ്പിൽ 5 അധ്യാപകരുടെയും 104 വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും സജീവ പങ്കാളിത്തമുണ്ട്.

ഒക്ടോബർ 31-ന് ഒന്നാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിനായി Freshers' Day സംഘടിപ്പിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പരസ്പരം പരിചയപ്പെടാനും അവരുടെ കലാപരമായ കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനുമുള്ള മികച്ച വേദിയായി ഈ പരിപാടി മാറി.

അധ്യയന വർഷത്തിലുടനീളം മൈക്രോബയോളജി മേഖലയിലെ വിജ്ഞാനം വികസിപ്പിക്കുന്നതിനായി വിവിധ സെമിനാറുകൾ, ക്വിസ് മത്സരങ്ങൾ, അക്കാദമിക മത്സരങ്ങൾ എന്നിവ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഈ പരിപാടികളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ ആവേശപൂർവം പങ്കെടുത്ത് അവരുടെ അറിവും കഴിവും മെച്ചപ്പെടുത്തി.

മാർച്ച് 30-ന് Association Day ആഘോഷപൂർവം സംഘടിപ്പിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിവിധ മേഖലകളിലെ നേട്ടങ്ങൾ അനുമോദിക്കുകയും അസോസിയേഷന്റെ വാർഷിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് മൂന്നാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സ്നേഹപൂർവമായ യാത്രയയപ്പ് നൽകുന്നതിനായി Farewell പരിപാടിയും സംഘടിപ്പിച്ചു. അധ്യാപകരുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും ഒരുമയും സഹകരണവും കൊണ്ട് എല്ലാ പരിപാടികളും വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കാൻ സാധിച്ചു.

അക്കാദമിക നിലവാരവും സഹപാഠ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒരുപോലെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാവി വളർച്ചയ്ക്ക് ശക്തമായ അടിത്തറ ഒരുക്കാൻ B.Sc. Microbiology വകുപ്പ് ഈ അധ്യയന വർഷവും ശ്രദ്ധേയമായ സംഭാവനകൾ നൽകി.

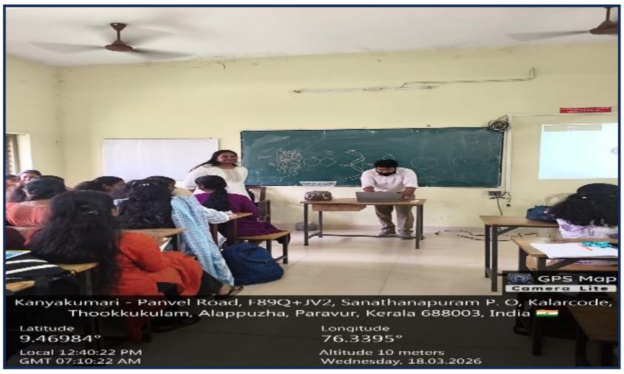

HISTORY & POLITICAL SCIENCE DEPARTMENT

ഈ അധ്യയന വർഷവും [2025-2026] വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഹിസ്റ്ററി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് സംഘടിപ്പിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാഷാപരവും സാമൂഹികപരവുമായ കഴിവുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഹിസ്റ്ററി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചു.

ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ HOD ആയി Ms. Gopikrishna R പ്രവർത്തിക്കുന്നു. Dr. Vishnu Sreevalsan, Ms. Meera Sivadas, Ms. Meenu Jackson (Politics) എന്നിവരാണ് മറ്റ് അധ്യാപകർ.

ഹിസ്റ്ററി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ അധ്യാപകരുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും അക്കാദമിക് സഹകരണവും മറ്റ് പ്രവർത്തനങ്ങളും മികച്ച നേട്ടവും നേടി വരുന്നു. നിലവിൽ 4 അധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠനത്തിന് പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

പുതുതായി വന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിനായി November-6 ന് വിവിധ കലാപരിപാടികളും Games-ഉം ഉൾപ്പെടുത്തി Freshers' Day സംഘടിപ്പിച്ചു.

College Arts Day-ൽ രണ്ടാം വർഷ ഹിസ്റ്ററി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ അഹമ്മദ് അഹദ് (Ahammad Ahad) 'ALLEPPY COCKTAIL' Food Stall-ന്റെ ഭാഗമായി പങ്കെടുത്തു.

ഈ അധ്യയന വർഷത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേട്ടങ്ങളെ ആഘോഷിക്കുന്നതിനും സമാപനമായി March 23-ന് Association Day സംഘടിപ്പിച്ചു. ബഹുമാനപ്പെട്ട Principal Dr. Prabhakaran Nair സാർ ഉദ്ഘാടനം നിർവഹിച്ചു. തുടർന്ന് 3-ാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഹൃദയസ്പർശിയായ Farewell സംഘടിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഈ വർഷത്തെ Association പ്രവർത്തനങ്ങൾ സമാപിച്ചു.

ഈ പൂക്കൾ ചുവന്നു തന്നെ പൂക്കും... തടയാൻ കഴിയുന്ന
വേനലുണ്ടെങ്കിൽ വരിക....!
27/27✊

SANATANA DHARMA
COLLEGE
SD COLLEGE UNION 2025-26
ജ്വാല
കെടാത്ത കൈത്തിരി നാളങ്ങൾ

VOTE FOR SFI

ജ്വാല കോളേജ് യൂണിയൻ ൨൦൨൫–൨൬

Chairperson
NELSON SEBASTIAN

General Secretary
TIBIN DAS B

Vice Chairperson
BHADRA SUNIL

UUC 1
ASWATHY PREMKUMAR

UUC 2
IRFAN IQBAL

Arts Club Secretary
MAHESWAR M

Magazine Editor
ANASWARA JOHNSON

Sports Club Secretary
PRAISE T NELSON

1st DC REP
ASHIK SUDHEER

2nd DC REP
NAVANEETH SALWAR

3rd DC REP
ASNA A

1st PG REP
ADITHYAN

2nd PG REP
SUNIJA S

Lady REP
AKHILA SABU

Lady REP
ANAGHA SABU

Zoology Asso.
SEETHALEKSHMI A

Hindi Asso.
GOPIKA G NAIR

Malayalam Asso.
AKASH REJI

History Asso.
PAVITHRA P

Economics Asso.
EMMANUEL KURIAKOSE

Commerce Asso.
AMINA

Microbiology Asso.
AISWARYA S PRASAD

English Asso.
ANJELANA GRACE

Botany Asso.
FARSANA AFSAL

Maths Asso.
SREESANTH

Chemistry Asso.
VANI

Physics Asso.
SREEJITH

design chaaniog

FOLLOW US
SFI SD COLLEGE

കോളേജ് യൂണിയൻ 2025- 26 ഉദ്ഘാടനം ബഹുമാനപ്പെട്ട പി .പി.ചിത്തരഞ്ജൻ എം.എൽ.എ നിർവഹിച്ചു. മുഖ്യാതിഥിയായി എത്തിയത് പ്രശസ്ത സിനിമാ സീരിയൽ താരം മഞ്ജു വിജീഷ് ആർട്സ് ക്ലബ് ഇനോഗ്രേഷൻ നിർവഹിച്ചു.

കോളേജ് യൂണിയൻ സത്യപ്രതിജ്ഞ 2025-26

SHE FEST 2025-26

SARASWATHI ANTHARJANAM(MOHINIYATTAM)   GOPIKA G NAIR (BHARATHANATYAM, KUCHIPUDI,FOLK DANCE, KERALANADANAM)

പരിസ്ഥിതി ദിനം

ധീരജ് കലാലയ യൂണിയൻ മാഗസിൻ പ്രകാശനം

COLLEGE DAY AND FAREWELL

SANKEERTHANA GR

2ND YEAR MICROBIOLOGY STUDENT FROM SD COLLEGE, ALAPPUZHA FOR GETTING SELECTED FOR THE 76TH REPUBLIC DAY PARADE AS THE ONLY WOMAN CADET REPRESENTING KERALA & LAKSHADWEEP FROM THE NAVY WING.

SPORTS

S D COLLEGE ANNUAL SPORTS DAY 2025-26

'സ്പോർട്സ് ഡേ' യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇന്ന് നടന്ന athletics മത്സര ഇനങ്ങളിലും, SDC ക്രിക്കറ്റ് league & Prof. N. V. Naidu & Buck Memorial Inter Department ഫുട്ബോൾ മത്സര ഇനങ്ങളിലും ശ്രദ്ധേയമായ പങ്കാളിത്തം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ Prof N V Naidu & Buck മെമ്മോറിയൽ ഇന്റർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഫുട്ബോൾ ചാമ്പ്യൻഷിപ്പിൽ ഈ വർഷം മലയാളം വിഭാഗം ചാമ്പ്യന്മാരായി... ഫൈനലിൽ Maths ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെയാണ് മലയാള വിഭാഗം തോൽപ്പിച്ചത്.

എസ് ഡി സി ക്രിക്കറ്റ് ലീഗിൽ SDC Tuskers, SDC Glasticos നെ തോൽപ്പിച്ച് ചാമ്പ്യന്മാരായി.

സമാപന സമ്മേളനത്തിൽ എസ് ഡി കോളേജ് മലയാളവിഭാഗം മേധാവി Dr. അജയകുമാർ, Dr ദേവി. കെ. വർമ്മ, കൊമേഴ്സ് വിഭാഗം അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ Dr. Priya P S, കായിക വകുപ്പ് മേധാവി ശ്രീമതി ആര്യ. എസ് എന്നിവർ സമ്മാനദാനം നടത്തി.

കായിക വിഭാഗം അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ ജിത്ത് സ്വാഗതവും സ്പോർട്സ് സെക്രട്ടറി Praise. T. Nelson കൃതജ്ഞതയും രേഖപ്പെടുത്തി.

WATER SPORTS

POWERLIFTING TEAM MEN & WOMEN OVERALL CAMPIONS

CRICKET TEAM OVERALL CHAMPIONS

KARATE TEAM

ATHELETICS TEAM

ROWING TEAM

BEST PHYSIQUE TEAM

RUGBY TEAM

SD College 2023-26
അധ്യായന വർഷത്തെ
RANK HOLDERS

SUNITHA.S
1st Rank
(Ba Hindi)

DHANUSREE D
1st Rank
(Bsc Microbiology)

P J ANAVADHYA
2nd Rank
(Ba Malayalam)

DEVIKA B
2nd Rank
(Bsc Microbiology)

SUDHARSHANA V BHATT
2nd Rank
(B.com)

LAKSHMI R
3rd Rank
(Bsc Zoology)

ADITHYA PRASAD
3rd Rank
(Bsc Microbiology)

SNEHA P SUNIL
4th Rank
(Bsc Microbiology)

DEVAPRABHA V
5th Rank
(Bsc Zoology)

RAJALAKSHMI K B
5th Rank
(Bsc Microbiology)

THUSHARA R
6th Rank
(BA Hindi)

MEENAKSHI S KUMAR
8th Rank
(Bsc Mathematics)

SREELEKSHMI
9th Rank
(Bsc Chemistry)

ABDUL VAHID
11th Rank
(B.com)

GADHA S NAIR
13th Rank
(Ba Economics)

SNEHA BAIJU
16th Rank
(Ba Hindi)

EDITORIAL BOARD

STAFF ADVISOR	STAFF EDITOR	MAGAZINE EDITOR
JITH J	Dr.KARTHIKA R	ANASWARA JOHNSON

SUB COMMITTEE

RIZWAN RIYAS	JISWAN SAJEEV	AISWARYA S PRASAD

COMMITTEE MEMBERS

ASWATHY PREMKUMAR	FAROOQ SIRAJ	SREESANTH SABU

ജ്വാല കോളേജ് യൂണിയൻ 2025-26

എസ്.ഡി.കോളേജ്, ആലപ്പുഴ